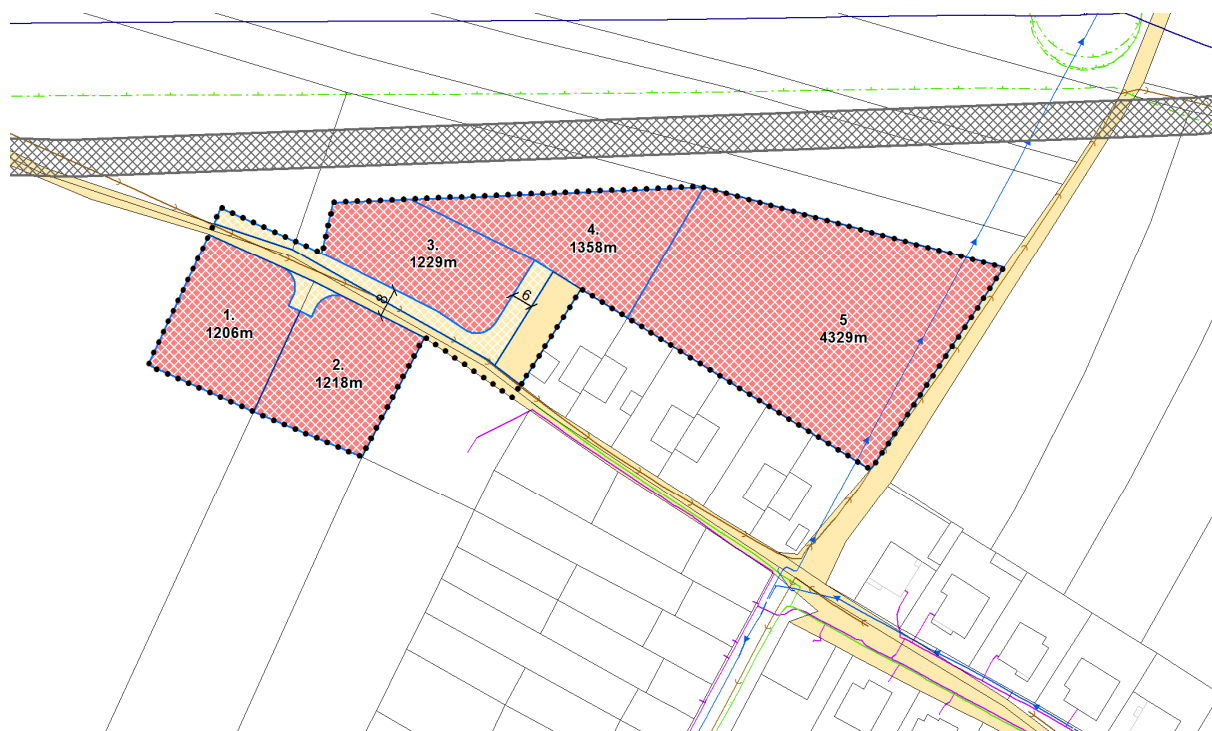

ÚZEMNÍ STUDIE PLOCH Z3/3, Z3/13, Z3/15 A Z4/1 V ROUDNICI NAD LABEM

Pořizovatel: Městský úřad Roudnice nad Labem, stavební úřad, oddělení
úřad územního plánování

Projektant: Ing. Petr Laube, 28. října 909, 277 11, Neratovice

červen 2017

Název dokumentace: **Územní studie ploch Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1 v Roudnici nad Labem**

Objednatel: **Město Roudnice nad Labem**
Karlovo náměstí 21
413 01 Roudnice nad Labem

Pořizovatel: **Městský úřad Roudnice nad Labem**
stavební úřad, oddělení úřad územního plánování
Karlovo náměstí 21
413 01 Roudnice nad Labem

Projektant: **Ing. Petr Laube**
Autorizovaný architekt pro obor územní plánování
ČKA 03 889
28. října 909
277 11 Neratovice

Autorský kolektiv: **Ing. Petr Laube**

Ing. Michal Kopřiva
Pokratická 448/50
412 01 Litoměřice

Pořizovatel v souladu s §30 a za využití §25 zákona č.183/2006 Sb. (stavební zákon v platném znění) schválil možnost využití „Územní studie ploch Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1 v Roudnici nad Labem“.

Územní studie ověřila možnosti využití řešeného území a bude sloužit jako podklad pro rozhodování v území.

Obsah:**I. Textová část**

a. Vymezení řešeného území	4
b. Současný stav řešeného území.....	4
c. Podmínky využití území stanovené územním plánem	5
d. Preventivní hodnocení krajinného rázu	7
d.1 Vymezení úkolu	7
d.2 Legislativní rámec.....	7
d.3 Metodika posuzování krajinného rázu.....	7
d.4 Definice pojmů.....	8
d.5 Použité zdroje.....	10
d.6 Charakteristika záměru (stavby nebo využití území).....	12
d.7 Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru.....	12
d.8 Vymezení oblasti krajinného rázu	13
d.9 Vymezení míst krajinného rázu.....	13
d.10 Základní charakteristika území identifikace stávajících rysů, znaků a hodnoty území	13
d.11 Vyhodnocení míst krajinného rázu	21
d.12 Souhrn potenciálně ovlivnitelných znaků krajinného rázu	43
d.13 Přílohy	45
e. Návrh řešení.....	48
e.1 Návrh urbanistického řešení	48
e.2 Návrh dopravního řešení	50
e.3 Návrh technické infrastruktury	50

II. Grafická část

1. Širší vztahy	1 : 5 000
2. Návrh řešení	1 : 1 000
3. Návrh řešení na podkladu leteckého snímku	1 : 1 000

a. Vymezení řešeného území

Územní studie řeší využití ploch Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1 v Roudnici nad Labem v místní části Podluský. Řešené území se nachází na rozhraní katastrálních území Roudnice nad Labem a Podluský a navazuje na stávající zástavbu na severním okraji Podlusk.

Grafická část návrhu řešení je zpracována v měřítku 1:1000. Cílem zpracované územní studie je ověření možnosti účelného prostorového využití a uspořádání řešeného území, včetně napojení na stávající infrastrukturu.

Použité podklady:

- územní plán Roudnice nad Labem (změna č.3, změna č.4 a právní stav po změně č.7)
- katastrální mapa
- územně analytické podklady ORP Roudnice nad Labem
- zadání územní studie (12/2016)

Seznam dotčených pozemků:

Parcelní číslo	Katastrální území	Druh pozemku / způsob využití	Vlastnické právo
330/1 KN (343/2 PK)	Podluský	Orná půda	Rennerová Petra, č. p. 227, 27703 Horní Počaply
330/4	Podluský	Orná půda	SJM Mlčák Arnold Bc. a Mlčáková Miroslava Ing., Židovická 2219, Podluský, 41301 Roudnice nad Labem
362	Podluský	Ostatní plocha / ostatní komunikace	Město Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21, 41301 Roudnice nad Labem
4255	Roudnice nad Labem	Ostatní plocha / ostatní komunikace	Město Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21, 41301 Roudnice nad Labem
3093/10	Roudnice nad Labem	Orná půda	Bydlení komplet s.r.o., Fibichova 218, 27601 Mělník
3113	Roudnice nad Labem	Orná půda	Brzobohatá Magda, Klánovická 288/16, Hloubětín, 19800 Praha
3114	Roudnice nad Labem	orná půda	Boško Martin, Na Vyhlídce 2355, Podluský, 41301 Roudnice nad Labem

Pozn.: stav k 30.12.2016

tab.1. - výpis dotčených pozemků

Cílem územní studie je podrobné prověření využití ploch Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1, včetně stanovení podmínek za kterých lze plochu využívat k účelu jakým byla vymezena v územním plánu.

Územní studie řeší zejména dopady na krajinný ráz a akustické posouzení z provozu budoucí přeložky silnice II/240.

b. Současný stav řešeného území

Řešené území je tvořeno převážně pozemky zemědělského půdního fondu vedené v katastru nemovitostí jako orná půda. Středem řešeného území prochází stávající komunikace (viz obr.1 a tab.1).

Jedná se pozemek svažující se jižním směrem. Zejména severní část pozemku je značně podhledově exponovaná. Dopravně je plocha přístupná ze stávající komunikace vedoucí mezi severní a jižní částí řešeného území (prodloužení ulice Na Vyhlídce) a dále z komunikace vedoucí po východním okraji plochy Z3/3. Do západní části řešeného území zasahuje ochranné pásmo vedení elektrické energie. Západním okrajem plochy Z3/3 vede vodovodní řad.

Severně od řešené plochy je územním plánem Roudnice nad Labem navrhována přeložka silnice II/240.

Stávající limity v území:

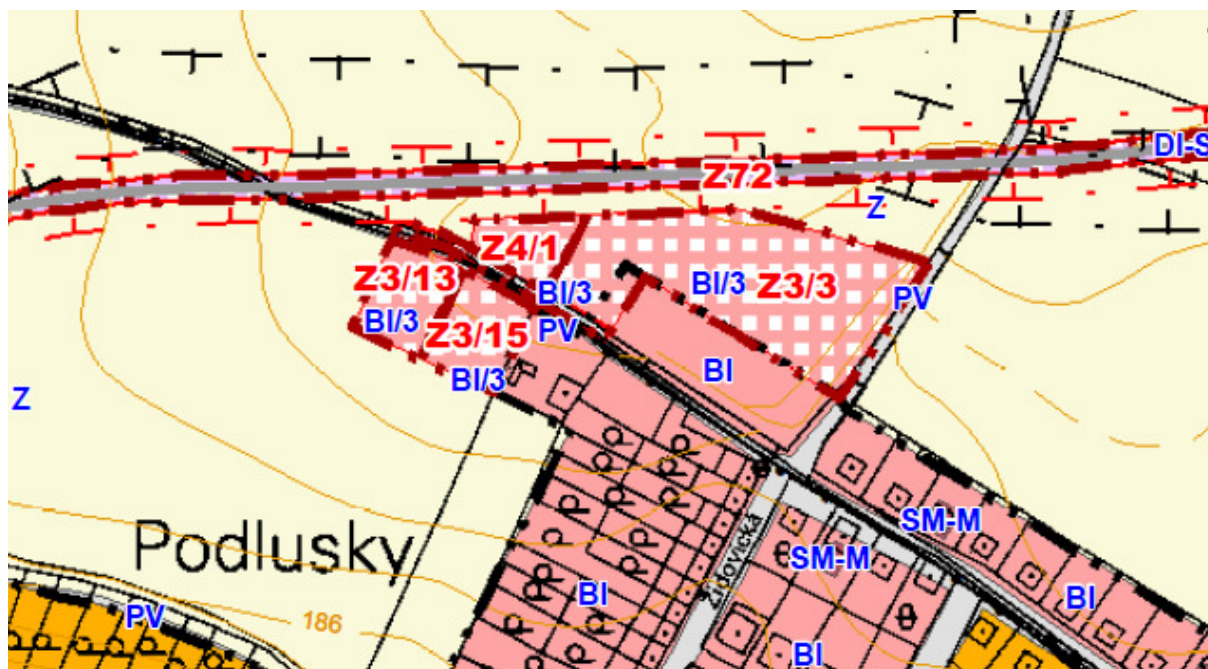
- ochranné pásmo venkovního vedení elektrické energie
- ochranné pásmo Národní kulturní památky Říp
- vnější ochranné pásmo letiště Roudnice nad Labem

obr.1. - letecký snímek s vyznačením řešeného území

c. Podmínky využití území stanovené územním plánem

Pro řešené území platí podmínky stanovené platným ÚP Roudnice nad Labem. Řešená plocha je zařazena mezi plochy přestavby - plochy bydlení v rodinných domech - městské a příměstské (BI) a plochy veřejných prostranství (PV) - viz obr.2.

obr.2. - výřez hlavního výkresu územního plánu

Pro toto využití území stanovil územní plán následující podmínky:

plochy bydlení v rodinných domech – městské a příměstské (BI/3) – lokality 3/3, 3/13 a 3/15 - lokalita 4/1

- a) převažující účel využití
 - bydlení v rodinných domech s připuštěním obslužných funkcí místního významu
- b) přípustné
 - nezbytná dopravní a technická infrastruktura
- c) podmíněně přípustné
 - obytné domy charakteru RD s max. počtem 3 bj za podmínky, že v dalším stupni řízení bude vlastní výstavba podmíněna akustickým posouzením hlučnosti z provozu budoucí přeložky k prokázání podlimitních hodnot hluku pro obytnou zástavbu a vyloučení negativního vlivu na krajinný ráz
 - maloobchod, stravovací zařízení a nerušící provozy služeb, sloužící výhradně pro potřebu tohoto území
 - ubytovací zařízení s omezeným rozsahem (penzion)
 - zařízení drobné řemeslnické výroby a služeb nerušící bydlení
- d) podmínky prostorového uspořádání
 - vlastní výstavba je podmíněna vyhodnocením dopadu na krajinný ráz a akustickým posouzením hlučnosti z provozu budoucí přeložky k prokázání podlimitních hodnot hluku pro obytnou zástavbu a vyloučení negativního vlivu na krajinný ráz, což bude prokázáno územní studií (viz kapitola i)
 - výška hlavního objektu nepřekročí 1,5 NP, zastavitelnost pozemku 30%, min. velikost pozemku 800m² – další regulativy prostorového uspořádání z hlediska ochrany krajinného rázu budou stanoveny územní studií (viz kapitola i)
 - pokud dojde k zastavění lokalit před realizací dopravní stavby – obchvatu města, budou před vlastní výstavbou posouzeny hydrologické a odtokové poměry v území
- e) nepřípustné
 - všechny ostatní výše neuvedené funkce a činnosti

plochy veřejných prostranství (PV)

- a) převažující účel využití
 - slouží jako náměstí, ulice, tržiště, cyklostezky, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné bez omezení, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru
- b) přípustné
 - ulice, cyklostezky, chodníky, náměstí a ostatní veřejné shromažďovací prostory s možností umístění prvků drobné architektury
 - veřejná zeleň, parky
 - dětská hřiště
 - nezbytná zařízení dopravní a technické infrastruktury
- c) podmíněně přípustné
 - parkoviště, odstavná stání
- e) nepřípustné
 - všechny ostatní výše neuvedené funkce a činnosti

d. Preventivní hodnocení krajinného rázu

d.1 Vymezení úkolu

Úkolem této části studie je posouzení lokality - plocha Z3/3, Z3/13, Z3/15 , Z4/1 v Roudnici nad Labem v místní části Podlusky - v kontextu s účelem vymezeným územním plánem Roudnice nad Labem a stanovení limitů jejího využití pro zachování stávajícího krajinného rázu ve smyslu §12 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

d.2 Legislativní rámec

Ochrana krajinného rázu je zakotvena v § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (ZOPK):

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, estetických hodnot, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině.

(2) K umísťování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

(4) Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.

d.3 Metodika posuzování krajinného rázu

Pro účely této studie jsou použity postupy posuzování vycházející z Metodického postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (VOREL, 2004).

Princip metody spočívá v rozložení hodnocení a posuzování na dílčí, samostatně řešitelné kroky. Jednotlivými kroky, ve kterých je vždy transparentním způsobem vyjádřen výsledek, se do značné míry eliminuje subjektivita hodnocení a navíc vzniká určitý prostor k diskusi.

Základním principem metody je proto prostorová a charakterová diferenciací krajiny – vymezení zřetelně odlišných charakterově homogenních částí krajiny. Diferenciací se provádí u oblastí krajinného rázu s ohledem na přírodní podmínky (terénní morfologii, charakter vegetačního krytu, klima) a způsob organizace a využívání území (charakter osídlení a dalších stop kultivace krajiny) v historických souvislostech. Při vymezení míst krajinného rázu se bere v úvahu především prostorové vymezení (ohraničení) a stejnorodost krajinné scény.

Postup je rozčleněn do tří etap:

A. Vymezení hodnoceného území (potenciálně dotčený krajinný prostor)

= vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru na základě vlastností posuzovaného záměru (stavby, využití území)

Procesy v rámci etapy:

- popis navrhovaného záměru (stavby nebo využití území) - rozbor záměru z hlediska možných fyzických a vizuálních vlivů na ráz krajiny
- vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP) pomocí okruhu potenciální viditelnosti a pomocí vizuálních bariér

B. Hodnocení krajinného rázu dané oblasti a místa

= hodnocení slouží k popsání znaků krajinného rázu dané oblasti nebo místa, resp. krajinného prostoru

Procesy v rámci etapy:

- vymezení oblastí a míst krajinného rázu - obecnou charakteristiku širšího území (oblasti krajinného rázu) a jeho zařazení do krajinných souvislostí (biogeografie, geomorfologie, vegetační kryt, osídlení, kultura, historie), vymezení jednotlivých míst KR v potenciálně dotčeném krajinném prostoru; místa krajinného rázu se vymezují pouze v rámci PDoKP
- identifikaci znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu v místech krajinného rázu a klasifikaci identifikovaných znaků; identifikace a vyhodnocení znaků a taktéž další vyhodnocení se provádí pro každé místo krajinného rázu zvlášť

C. Stanovení ochranných podmínek - limitů

= stanovení limitů záměru (stavby nebo využití území) v návaznosti na únosnost změn v krajinném prostoru tak, aby nedošlo k významnému narušení nebo změně krajinného rázu

Procesy v rámci etapy:

- určení identifikovaných a klasifikovaných znaků charakteristik krajinného rázu, potenciálně ovlivnitelných záměrem (stavbou nebo využitím území)
- určení limitních hodnot pro únosnost záměru (stavby nebo využití území) pro dané místo z hlediska ochrany krajinného rázu

d.4 Definice pojmů

Krajina - část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky (§3 zákona).

Krajinný ráz - je dán přírodní, kulturní a historickou charakteristikou určitého místa nebo oblasti (§12 ZOPK), resp. vnímatelnými znaky a hodnotami těchto charakteristik.

Potenciálně dotčený krajinný prostor (PDoKP) - je omezené území, ve kterém může navrhovaný záměr (stavba nebo využití území) ovlivnit krajinný ráz. Území potenciálního vlivu záměru je vymezováno v návaznosti na charakter a rozsah záměru (např. běžná stavba - rodinný dům, výšková stavba - větrná elektrárna, hmotově výrazná stavba - výrobní hala, plošně výrazná stavba - průmyslový areál, významné narušení reliéfu - těžba, významné narušení krajinné matrice - výsadba lesa ...apod.) a konfiguraci terénu, resp. viditelnost záměru.

Oblast krajinného rázu (OKR) - je zájmové území, v rámci které posuzujeme vliv záměru na okolní krajinu a její stávající ráz. Tímto se rozumí krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Je vymezena hranicí, kterou může být vizuální horizont, přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik.

Místo krajinného rázu (MKR) - je část krajiny homogenní z hlediska přírodních, kulturních a historických charakteristik a výskytu estetických a přírodních hodnot, které odlišují místo krajinného rázu od jiných míst krajinného rázu. Může se jednat o vizuálně vymezený krajinný prostor (konkávní nebo konvexní) nebo o území vnímatelné díky své výrazné charakterové odlišnosti.

Krajinná dominant - je takový krajinný prvek, který svými vlastnostmi nebo umístěním v terénu potlačí vizuální účinek ostatních prvků krajiny. Dominanty mohou být přírodní a kulturní, historické a současné, pozitivní a negativní. Mají významné postavení při utváření identity krajiny a rozhodující význam pro identifikaci obyvatel s územím. Kulturní dominanty jsou chráněny ZOPK. U každé dominanty lze vymezit území, které ovládá. Toto území (ochranné pásmo dominanty) může být narušeno umístěním neadekvátního objektu, záměru nebo činnosti stejného dominantního působení.

Charakteristika krajinného rázu - uspořádání krajinných složek, prvků a jevů nebo jejich souborů, které se podílejí na vzniku rázu krajiny. Jedná se o charakteristiky přírodní, kulturní a historické. Vnímáme ji jako soubor typických znaků.

Přírodní charakteristika krajinného rázu - zahrnuje vlastnosti krajiny určené jak trvalými přírodními podmínkami, kterými jsou především geologické, geomorfologické, klimatické a biogeografické poměry, tak aktuálním staveb ekosystémů.

Přírodní hodnota - je dána kvalitativními parametry zastoupených ekosystémů ve vztahu k jejich trvalé udržitelnosti, vysokou četností jednotlivých typů ekosystémů, členitou morfologií krajiny, harmonickým charakterem interakcí mezi ekosystémy, výraznými přírodními dominantami krajiny.

Indikátory přírodní hodnoty - přírodní hodnota území je indikována přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů vyplývajících ze ZOPK.

Významný krajinný prvek - dle ustanovení §3, odst. 1, písm.b) ZOPK.

Zvláště chráněné území - dle ustanovení §3, odst. 1, písm. f) ZOPK.

Znaky přírodních hodnoty a jejich klasifikace - determinace znaků a rysů přírodní charakteristiky místa krajinného rázu vychází z přítomnosti či nepřítomnosti standardizovaných indikátorů přírodní charakteristiky a dále z determinace standardizovaných znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu.

Kulturní charakteristika krajinného rázu - je dána způsobem využívání přírodních zdrojů člověkem a stopami, které v krajině zanechal.

Historická charakteristika krajinného rázu - je specifickou součástí kulturní charakteristiky a spočívá v souvislostech kulturních a přírodních charakteristik oblasti či místa. Historická charakteristika je klíčová pro pochopení logiky vztahů mezi přírodními vlastnostmi krajiny, jejím využíváním a vzhledem a jejich trvalé (dlouhodobé) udržitelnosti.

Indikátory kulturní a historické hodnoty - kulturní a historická hodnota území je indikována přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů vyplývajících ze ZSPP.

Kulturní dominanty krajiny - je krajinný prvek či složka v krajině nebo dochované stopy kultivace krajiny, jejichž význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti a které ve svém projevu převládajícím způsobem ovlivňují souhrn charakteristik daného místa či oblasti.

Znaky kulturní a historické hodnoty a jejich klasifikace - determinace znaků a rysů kulturní a historické charakteristiky místa krajinného rázu vychází z přítomnosti či nepřítomnosti standardizovaných indikátorů kulturní a historické charakteristiky a dále z determinace standardizovaných znaků kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu.

Krajinná scéna - obraz krajiny je pojmem obecným, vyjadřujícím senzuální projev vnitřní struktury krajiny. Různé části - místa a prostory v krajině - se navenek odlišují rozdílně, rozdílná je jejich krajinná scéna. Oproti obecnému pojmu „obraz krajiny“ se pojmu „krajinná scéna“ používá při vyjádření obrazu určité krajiny – místa nebo prostoru v určitém čase. Dílčí části krajinné scény, u kterých je záběr vnímání nějakým způsobem usměrněn, ohraničen nebo rámován, jsou označovány jako krajinné scenérie. Krajinná scéna je tvořena množstvím hmotných a vizuálně se projevujících prvků. Tyto prvky mohou mít přírodní či antropogenní povahu. Přítomností prvků a jejich struktur vznikají určité vizuální jevy, které mohou představovat podstatné znaky krajinného rázu. Analýza krajinné scény pracuje se zobecněním prvků a struktur do několika skupin, tak jak je to obdobné v architektonické, urbanistické a krajinářské kompozici. Charakter krajinné scény je základní vizuální charakteristika krajinného prostoru (resp. krajinné scény), přičemž rozlišujeme pohledovou otevřenost nebo uzavřenost. Tyto vlastnosti, dané velikostními parametry vnímaného krajinného prostoru, ovlivňují způsob vnímání dalších krajinných charakteristik, jako je krajinná struktura a textura, krajinné dominanty, geometrie krajinného obrazu nebo krajinné detaily. Exponovanost krajinné scény (její otevřenost) přímo předurčuje rozsah viditelnosti krajinných prvků, zejména krajinných dominant. Otevřenost a uzavřenost krajinné scény je významná pro určování citlivosti únosnosti krajinné scény k jejím změnám (umísťování staveb), proto je v souvislosti s krajinným rázem standardně posuzovaným faktorem. Vlastnosti otevřené krajinné scény - velký dosah viditelnosti prvku krajinné scény, přehlednost krajinného prostoru, mimořádná pohledová exponovanost pohledových horizontů (jejich tvaru), dominant, struktury krytu terénních svahů přivracených k pozorovateli, pohledová exponovanost vnějšího obrazu sídla (sídelní siluety), výrazná geometrie a barevnost prvku krajinné scény, citelná hierarchie významu a symbolu v uspořádání prvků krajinné scény. Vlastnosti uzavřené krajinné scény - malý dosah viditelnosti prvku krajinné scény, intimita v působení krajinného prostoru, dominantní působení detailu krajinné scény.

Estetická hodnota krajiny - je projevem přírodních a kulturních hodnot, harmonického měřítko a vztahů v krajině a je výsledkem trvale udržitelného vývoje krajiny. Předpokladem vzniku estetické hodnoty jsou subjektivní vlastnosti pozorovatele, objektivní okolnosti pozorování a objektivní vlastnosti krajiny (skladba a formy prostorů, konfigurace prvků, struktura složek)

Harmonické měřítko krajiny - vyjadřuje takové členění krajiny, které odpovídá harmonickému vztahu činností člověka a přírodního prostředí a způsobům trvale udržitelného využívání dané krajiny.

Z hlediska fyzických vlastností krajiny se jedná o soulad měřítka celku a měřítka a jednotlivých prvků.

Harmonické vztahy v krajině - vyjadřují soulad činností člověka a přírodního prostředí (absence rušivých jevů), trvalou udržitelnost užívání krajiny, harmonický soulad jednotlivých prvků a prostorů krajinné scény.

Indikátory vizuální charakteristiky - estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině - estetická hodnota území je indikována přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů vyplývajících ze ZOPK.

Znaky vizuální charakteristiky - estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině - determinace znaků a rysů vizuální charakteristiky místa krajinného rázu vychází z přítomnosti či nepřítomnosti standardizovaných indikátorů vizuální charakteristiky a jejich vztahu ke krajinné scéně.

Činnost snižující estetickou a přírodní hodnotu krajinného rázu oblasti či místa - taková činnost, která natolik naruší specifické znaky a hodnoty oblasti či místa, že změní význam a obsah jednotlivých charakteristik.

Národní kulturní památka Hora Říp s rotundou Sv. Jiří (NKP Hora Říp)

d.5 Použité zdroje

Legislativa:

- Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (ZOPK)
- Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavZ)
- Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (ZSP)
- Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, v platném znění (ZoŽP)
- Zákon č. 100/2001, o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění (EIA)
- Zákon č. 13/2005 Sb., evropská úmluva o krajině (překlad)

Literatura:

- BUKÁČEK, R., (2006). Preventivní hodnocení krajinného rázu rozsáhlejšího území – metodika a možnosti jejího využití. In: *Ochrana krajinného rázu - třináct let zkušeností, úspěchů i omylů*. Ed. I. Vorel, P. Sklenička. Praha: ISBN 80-903206-7-8
- CÍLEK, V., (2002). druhé doplněné vydání, *Krajiny vnitřní a vnější*. Dokořán, Praha. ISBN 80-7363-042-7
- CULEK, M. (ed.) a kol., (1996). *Biogeografické členění České republiky*. Praha: Enigma. ISBN 80-85368-80-3
- CULEK, M., (2006). *Přírodní podmínky území a jejich význam pro krajinný ráz*. In: Vorel, I. (td.) et al., *Krajinný ráz a východiska jeho hodnocení*. Praha: ČVUT. ISBN 80-903206-2-7
- DEMEK, J., (etal.) (1987). *Zeměpisný lexikon. ČSR Hory a nížiny*. Praha. Academia, s. 584
- DVOŘÁK, B. (1983). *Základy estetiky architektury*. VÚVA, Praha.
- GOJDA, M. (2000). *Archeologie krajiny: vývoj archetypů kulturní krajiny*. Praha Academia. ISBN 80-200-0780-6
- JANČURA, P. [ed.] a kol. (2010). *Metodika identifikácie a hodnotenia charakteristického vzhľadu krajiny*, Vestník ministerstva Životného prostredia Ročník XVIII 2010 Částka 1 b).
- KOTYZA, O., SMETANA, J., (2000), *Litoměřicko a Podřipsko v českých dějinách*. Litoměřice: Okresní úřad Litoměřice. ISBN 80-238-5230-2
- KUBÁT, K., ŠIMR, J., ŠTASTNÝ, E. 1970. *Přírodní poměry Litoměřicka, II. rostlinstvo*, Školská správa Litoměřice.
- KUPKA, J., (2009). *Duchovní význam místa jako hodnota území*. Urbanismus a územní rozvoj. Roč. 12. 3/2009. ISSN 1212-085
- KUPKA, J., (2010b). *Krajiny kulturní a historické*. Praha: ČVUT. ISBN 978-80-01-04653-1

- KUPKA, J., (2010c). *Kulturní dominanty v krajině*. In: Zahrada - park - krajina, č. 36/1, 2/2010, ISSN 0323-0988
- LÖW, J., KUČERA, P. *Metodika pro hodnocení zastavitelnosti území*. Brno: Löw a spol. s.r.o. – Ekologická dílna Brno, 1996. 35 s.
- LÖW, J., MÍCHAL, I. (2003). *Krajinný ráz*. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, ISBN 80-86386-27-9
- LÖW, J. (2009). *Souhrn typických znaků krajinného rázu České republiky* - Dílčí aktivita V002, Brno.
- NERUDA, J., (2009). *Podřipsko - Průvodce*. Vlastivědný spolek Říp, o.s., 1. vydání. ISBN 978-80-254-6061-0. s. 126
- PÉM, J.: Ochrana krajinného rázu v ochranném pásmu NKP Hora Říp, diplomová práce, 2012
- RŮŽKOVÁ, J. - ŠKRABAL, J., (2006), *Historický lexikon obcí České republiky 1869–2005 I. Díl*, Počet obyvatel a domů podle obcí a částí obcí v letech 1869–200, podle správního rozdělení české republiky k 1. 1. 2005, Český statistický úřad, Praha. ISBN 80-250-1310-3
- QUITT, E., (1971) *Klimatické oblasti Československa*. Studia Geographica 16. Brno: Academia, geografický ústav ČSAV.
- SEMOTANOVÁ, E., (2006). *Historická geografie českých zemí*. Praha: Historický ústav. ISBN 80-7286-042-9
- SKLENIČKA, P., (2003). *Základy krajinného plánování*. Praha: Naděžda Skleničková, ISBN 80-903206-1-9
- SKLENIČKA, P., (2011a). *Subjektivní problémy s krajinným rázem*, Ochrana přírody, roč. 66, 2/2011, ISSN 1210-258-X, s. 1
- ŠKADRABA, J., Lidové stavby architektura českého venkova, ARGO
- VOREL, I. Et al., (2004). Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, Praha: Naděžda Skleničková ČVUT. ISBN 80-903206-3-5
- VOREL, I., (2006a) *Krajinný ráz a jeho ochrana*, 1. Část – *Charakter, ráz a identita krajiny*. Ochrana přírody, roč. 61, 9/2006, ISSN 1210-258-X
- VOREL, I., (2006b) *Krajinný ráz a jeho ochrana*, 2. Část – *Proměnlivost krajinné rázu* – typické a rozlišující znaky. Ochrana přírody, roč. 61, 10/2006, ISSN 1210-258-X
- VOREL, I. (2006c). Hranice únosnosti zásahů do krajinného rázu. In: *Ochrana krajinného rázu - třináct let zkušeností, úspěchů i omylů*. Ed. I. Vorel, P. Sklenička. Praha: 2006. ISBN 80-903206-7-8
- VOREL, I., (2007a) *Krajinný ráz a jeho ochrana*, 3. Část – *Obráz krajiny*. Ochrana přírody, roč. 62, 1/2007, ISSN 1210-258-X, s. 14-17
- VOREL, I., (2007b) *Krajinný ráz a jeho ochrana*, 4. Část – *Cíle a limity ochrany krajinného rázu*, Ochrana přírody, roč. 62, 2/2007, ISSN 1210-258-X
- VOREL, I. – KUPKA, J., (2009a). Metoda posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz. EIA- IPPC-SEA. Roč. XIV., 2/2009. ISSN 1211-7296
- VOREL, I. – KUPKA, J., (2009b). Aktuální otázky ochrany krajinného rázu - *Souhrn typických znaků krajinného rázu České republiky 2009* – LÖW, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha, 2009, ISBN 978-80-903206-0-4
- VOREL, I., (2010). Vyhodnocení krajinného rázu pro územně analytické podklady kraje, vyhodnocení ochrany krajinného rázu formou přírodních parků dle § 12 zák. č. 114/1992 Sb.
- VOREL, I. - KUPKA, J., (2011) *Krajinný ráz identifikace a hodnocení*. Praha ČVUT. ISBN 978-80-01-04766-8
- ŽÁK, L. (1947). Obytná krajina. S.V.Ú. Mánes-Svoboda, Praha
- ŽEBERA, K., MIKULA J., (1982). *Říp, hora v jezeru*, 1. vydání, Panoráma, Praha. s.125

Web:

- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (<http://www.aopk.cz>)
- Geoportál INSPIRE (<http://geoportal.gov.cz>)
- Ústřední seznam kulturních nemovitých památek, NPÚ (<http://monumnet.npu.cz>)
- Mapová aplikace Laboratoře geoinformatiky UJEP (<http://oldmaps.geolab.cz>)
- Ústřední seznam ochrany přírody (ÚSOP) (<http://drusop.nature.cz>)
- Hydroekologický informační systém VÚV TGM (<http://heis.vuv.cz>)
- Webový portál Google Earth

d.6 Charakteristika záměru (stavby nebo využití území)

Předmětem posouzení jsou plochy Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1, zařazená v rámci územního plánu Roudnice nad Labem pro bydlení v rodinných domech - městské a příměstské a plochy veřejných prostranství. Nynější využití plochy lze charakterizovat jako zemědělské - pole a ostatní - rumiště. Dle druhu pozemku se jedná o ornou půdu. Předmětná lokalita ze severu přímo navazuje na intravilán městské části Roudnice nad Labem - Podlusky, resp. na zastavěné území se stejným charakterem využití, jako je navrženo územním plánem v rámci předmětné lokality.

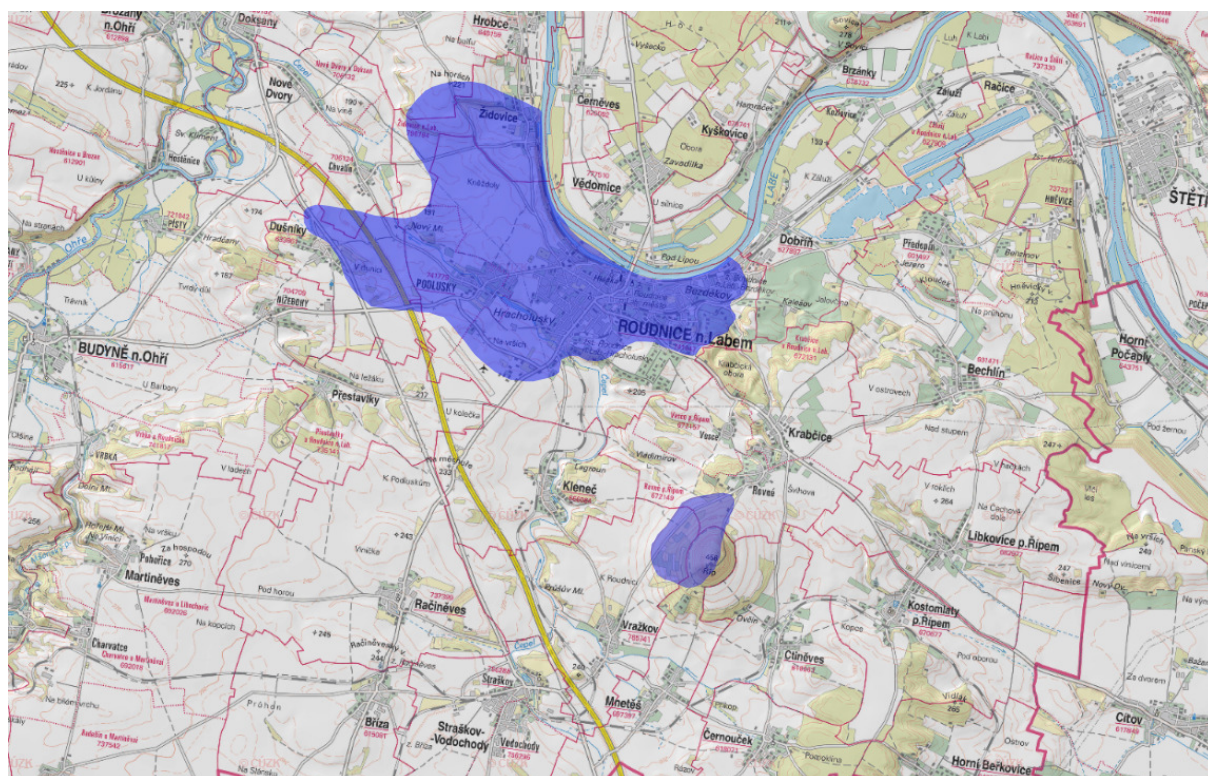
Podrobný popis viz. kapitoly a. - c. územní studie.

Pro účely tohoto posouzení bude využití plochy dle územního plánu (bydlení v rodinných domech - městské a příměstské a plochy veřejných prostranství) nadále uváděno jako „záměr“.

d.7 Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru

Vzhledem ke konfiguraci terénu a nadmořské výšce lokality je v tomto případě potenciálně dotčený krajinný prostor vymezen na základě stanovení okruhu silné viditelnosti běžných staveb (2 km), přítomnosti ochranného pásma NKP Hora Říp a potenciálního ovlivnění krajinné a kulturní dominanty hory Říp.

Zákres PDoKP do topografické mapy (modrý polygon)

d.8 Vymezení oblasti krajinného rázu

Vzhledem k malé rozloze nelze v rámci řešeného území definovat ucelené, samostatné oblasti krajinného rázu. Dle převládajících charakteristik utváření krajiny z hlediska geomorfologie, vegetačního krytu a hospodářského využití je oblast krajinného rázu vymezena Řipským bioregionem.

d.9 Vymezení míst krajinného rázu

Vzhledem k výrazné homogenitě krajiny z hlediska přírodní a kulturní charakteristiky, bylo řešené území rozčleněno na jednotlivá místa krajinného rázu v návaznosti na vizuální specifika krajinných prostorů - tzv. konvizační celky. Jednotlivé konvizační celky byly definovány z přímého pozorování na úrovni země, tj. dle zraku dobře rozeznatelných typických znaků krajiny. Při diferenciaci území bylo zohledněno zejména uspořádání prostoru a jeho struktura, vymezení pohledovými bariérami a pohledová spojitost. Na základě konvizačního členění bylo v řešeném území vymezeno 6 krajinných prostorů, resp. míst krajinného rázu:

MKR 1 Podluský

MKR 2 Údolí Čepele

MKR 3 Levý břeh Labe

MKR 4 Perucká tabule

MKR 5 Roudnice nad Labem

MKR 6 Hora Říp

– Příloha č. 1 - Zákres jednotlivých míst krajinného do satelitního snímku (Google Earth)

d.10 Základní charakteristika území identifikace stávajících rysů, znaků a hodnoty území

Oblast krajinného rázu

Přírodní charakteristika

Řešené území je tvořeno členitou pahorkatinou rozprostírající se okolo hory Říp, která severně až východně klesá do roviny labské nivy. Z hlediska biogeografického členění představuje řešené území přechod mezi Řipským bioregionem, do něhož svojí většinou náleží, a bioregionem Polabským.

Geomorfologie, geologie a pedologie

Z hlediska geomorfologického členění náleží řešené území ke geomorfologickému okrsku VIB-1B-b Krabčická plošina, g. podcelku VIB-1B Řípská tabule, g. celku VIB-1 Dolnooharská tabule, g. oblasti VIB Středočeská tabule v rámci g. subprovincie VI. Česká tabule.

Reliéf je tvořen mírně zvlněnou plošinou ukloněnou od jihozápadu k severovýchodu, rozčleněnou systémem údolních zářezů, které jsou v křídové části většinou mělce modelované a poměrně mělké. Reliéf zpestřují vulkanické vrchy (Říp), jejichž úpatí pokrývají mocné svahoviny. Reliéf má charakter členité pahorkatiny s výškovou členitostí 75 – 100 m.

Z hlediska geologické stavby je řešené území součástí české křídové pánve a je budováno vápnitými horninami, především slínovci, opukami, slín a v omezené míře i vápnitými pískovci. V této části území vystupují jen horniny křídové. V oblasti jsou hojnější též kyselé říční štěrkopísky. Zvláštností oblasti jsou proluvialní kužele tvořené smíšenými čedičovým a křídovým materiálem s obsahem pyropů (pyropové štěrky). Potoční nivy dosahují značných mocností a jsou často karbonátově vápnité, s hojnými pěnovcovými inkrustacemi.

Převažujícím půdním typem jsou karbonátové černozemě na spraších, které na výchozech křídových slínů přecházejí do mělkých typických pararendzin. Místa jsou zastoupeny oglejené fluvizemě.

Geomorfologický okrsek *Krabčická plošina* se nachází ve východní a severovýchodní části *Řípské tabule*. Jedná se o členitou pahorkatinu tvořenou turonskými slínovci, písčitými slínovci a spongility, z velké části zakrytými kvartérními fluvialními a eolickými sedimenty. Představuje typický erozně akumulací reliéf staropleistocenních teras Vltavy a Labe, krytých většinou würmskými sprašemi.

Geomorfologicky vyniká opuštěné údolí Vltavy z doby III. terasy západně od vulkanické kupy Řípu, která podmínila složitý vývoj vodních toků v této oblasti. Území je silněji denudováno na severu, v povodí Čepele. Nejvyšším bodem je *Říp* (459 m n. m.), významné body oblasti pak jsou vrchy *Na horách* (220 m n. m.), *Škarechov* (269 m n. m.), *Vejščina* (200 m n. m.).

Ze severu až severovýchodu do území Řipské tabule vstupuje geomorfologický okrsek VIB-1C-b Roudnická brána, g. podcelku VIB-1C Terežinská kotlina, g. celku VIB-1 Dolnooharská tabule, g. oblasti VIB Středočeská tabule v rámci g. subprovincie VI. Česká tabule.

Reliéf má charakter roviny s výškovou členitostí do 30 m.

Z hlediska geologické stavby je řešené území součástí české křídové pánve. Povrch území tvoří z velké části sedimenty kvartéru, jednak v různé míře písčité až jílovité hlíny, jednak štěrkopísky až písky. Nivu zpestřují výplně četných zazemněných ramen (hnilokaly, humózní jíly a jemné písky, místy zakončené tvorbou slatin). Na nízkých terasách lemujících nivu jsou místy okrsky písčiny přesypů nebo váté písky, které tvoří tenký pokrývný plášť. Na hranách teras a svědeckých vyvýšeninách nacházíme výchozy staršího podloží, které pozůstává z turonských slínů a slínovců. Území se vyznačuje plochým akumulacním povrchem údolních niv a říčních teras, přesypů a pokrývků navátých písků.

Geomorfologický okrsek *Roudnická brána* se nachází ve východní *Terežinské kotlině* a představuje údolní dno Labe spojující Lovosickou kotlinu s Lužickou kotlinou, která vzniká erozí řeky v turonských písčitéch slínovcích a slínovcích s akumulacním reliéfem údolních niv, mladopleistocenních a středopleistocenních říčních teras (místy s pokrývkou a přesypy navátých písků), vyplňujících zejména jádra výrazných roudnických meandrů s příkrými nárazovými svahy. Nejvyšším bodem je vrch *Na průhonu* (218 m n. m.). Území náleží do 1. – 2. vegetačního stupně. Vegetační kryt je tvořen borovými porosty s příměsí buku i ostatních listnáčů. Z východu až jihovýchodu do území Řipské tabule vstupuje geomorfologický okrsek VIB-3C-a Roudnická brána, g. podcelku VIB-1C Mělnická kotlina, g. celku VIB-3 Středolabská tabule, g. oblasti VIB Středočeská tabule v rámci g. subprovincie VI. Česká tabule. Reliéf má charakter ploché erozně denudační sníženiny.

Z hlediska geologické stavby je řešené území součástí české křídové pánve. Povrch území je tvořen turonskými a písčitými slínovci, většinou zakrytými čtvrtohorními říčními sedimenty, které se vyznačují převážně akumulacním reliéfem středopleistocenních a mladopleistocenních říčních teras a údolních niv.

Převažujícím půdním typem jsou fluvizemě. Na terasových štěrkopíscích vystupují chudé (oligobazické) arenické kambizemě, na vátých píscích málo vyvinuté půdy kyselých rankerů. V plochých, špatně drenovaných okrscích podél bočních přítoků Labe se vyskytují černice, obvykle víceméně oglejené, na výchozech křídý se vyvinuly pararendziny. Černozemě a hnědozemní šedozemě se váží na pokrývky spraše a sprašovitých hlín, větší ostrovy tvoří na levém břehu proti Mělníku a níže po proudu. Místy tvoří významné plochy organozemě (slatinné půdy, násatě) a glejové fluvizemě, lokálně značně karbonátově vápnité. Organozemě jsou vyvinuty nejvýznamněji v Mělnické kotlině.

Geomorfologický okrsek *Lužická kotlina* se nachází v severozápadní části *Mělnické kotliny* a představuje erozně denudační sníženinu v širší oblasti Vltavy s Labem a při nejdolejší Vltavě. Geologicky je sníženina tvořena spodnoturonskými slínovci a jílovci, středoturonskými písčitémi slínovci, méně cenomanskými pískovci a karbonskými sedimentárními horninami, většinou s pokrývkou čtvrtohorních říčních uloženin. Ploché dno je charakterizováno akumulacním reliéfem údolních niv, mladopleistocenních a středopleistocenních říčních teras, vzácněji denudačním reliéfem zarovnaného slínovcového povrchu (kryopedimentu). V jižní části na severozápadě opuštěný údolní úsek z doby VII. terasy a části opuštěného meandru z doby V. terasy. Nejvyšším bodem je vrch *Dřínov* (247 m n. m.), významným bodem je *Jenišovský vrch* (188 m n. m.). Vegetační stupeň 1. - 2. území je v jihozápadní až východní části středně zalesněno smíšenými listnatými, převážně dubovými a borovými porosty. Významnými lesními porosty jsou rozlehlý lužní les SPR Úpor, v jehož podrostu je hojná sněženka a obora Veltrusy (17,5 ha). Povrch je v severní části porušen rozsáhlými pískovkami.

Klíma

Dle Quitta spadá řešené území do teplé klimatické oblasti T2. Je zde typické suché teplé podnebí, srážkově podprůměrné (450 – 500 mm). Klimatickou oblast T2 charakterizuje dlouhé léto, velmi teplé a velmi suché, přechodné období krátké s teplým jarem i podzimem. Zima je krátká, mírně teplá, suchá až velmi suchá, s krátkým trváním sněhové pokrývky. Území je vystaveno výraznému, převážně západnímu proudění. Na plošinách jsou podmínky pro rozvoj větrné eroze, regionální teplotní přízemní inverze jsou významnější pouze v hlubších údolích. Na Řípu je vyvinut vrcholový

fenomén.

Hydrologie

Řešené území je rozděleno z části na povodí Ohře a z části na povodí Labe, přičemž řeka Labe je hlavním vodním tokem oblasti. Tok řeky Labe je v rámci vymezeného území značně regulován s čímž souvisí četné linie technicky upraveného koryta. Příkladem mohou být vodní díla v prostoru Roudnice nad Labem a Štětí. Území je odvodňováno drobnými přítoky Labe a Ohře (např. potok *Čepeľ*). V rámci řešeného území se vyskytují četné vodní plochy tvořené převážně umělými vodními nádržemi a rybníky. V nížinných polohách labské nivy, podél toku Labe, se nacházejí rozsáhlejší plochy mokřadů, výjimečně pak fragmenty zamokřených lužních lesů.

Významný zásah do hydrologické složky krajiny představují soubory drenážních a závlahových systémů a dále rozsáhlé plochy těžby štěrkopísků (viz. Příloha č. 8a).

Biota

Řešené území náleží většinou plochy Řípskému bioregionu, hercynské podprovincie, na severním až východním okraji pak přechází do bioregionu Polabského. Biota hercynské podprovincie je biotou západní a centrální části střední Evropy. Vegetace je ovlivněna geologicky starým podložím Českého masivu, kde převažují kyselé a chudé horniny krystalinika a hlubinné vyvřeliny. Flora hercynské podprovincie je celkově středně bohatá, ale na poměrně rozsáhlých a geologicky jednotvárných územích je flora relativně uniformní.

Řípský bioregion se vyznačuje pauperizovanou teplomilnou biotou patřící do 2. (bukovo-dubového) vegetačního stupně, ve vyšších polohách s přechody do 3. (dubovo-bukového) vegetačního stupně. Je zde zastoupeno několik mezních a enklávních prvků i české endemity flóry a fauny. Netypickými částmi jsou terasy s aciofilními doubravami, které tvoří přechod do *Polabského bioregionu*. V současnosti zde dominuje orná půda, hodnotné jsou fragmenty travních lad a skalního řídkolesí. Lesy jsou menší, převážně kulturní bory, ale se zbytky dubohabřin a doubrav. Dle regionálně fytogeografického členění spadá většina řešeného území do podokresu Libochovická tabule, okresu Středočeské

v rámci obvodu České termofytikum (*Thermobohemicum*) v oblasti Termofytika. Vegetační stupně (Skalický): kolinní. Potenciální přirozenou vegetací je mozaika teplomilných doubrav (svazu *Potentillo albae-Quercetum*). Na písčích jsou potenciální vegetací převážně acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), s autochtonní borovicí. Podél toků byly vyvinuty lužní lesy, podél Labe porosty svazu *Salicion albae*, podél Ohře je vyvinuta vegetace podsvazu *Ulmenion*. Přirozenou náhradní vegetací na suchých stanovištích jsou xerothermní trávníky, na mělkých půdách svazu *Festucion valesiaca*, v mezofilnějších podmínkách svazů *Koelerio-phleoidis* a *Bromion*, na písčích svazů *Koelerion glaucae* a *Corynephorion*. Na vlhkých loukách byly zastoupeny různé asociace svazů *Alopecurion pretensis* a *Arrhenatherion*. V současnosti jde o téměř bezlesou kulturní step, ve flóře je zastoupena řada enklávních prvků. Pestřejší flóra je zejména v právě vymezeném území. Hercynských

a subatlanských typů je poměrně málo, jsou omezeny především na fragmenty dubohabřin a lužní lesy. Perucká tabule je zalesněná z 5 % borovými porosty s příměsí smrku, místy smrkovými porosty, doubravami, směsí borovice a dubu, akátinami. Jinak zde dominují rozsáhlá pole. Jsou velká a pokrývají rozsáhlá souvislá území. Jednotlivá pole jsou oddělena příjímými dlouhými cestami a okresními silnicemi s doprovodem ovocných dřevin. Travní porosty téměř chybí, stejně jako vodní plochy a toky. Vegetaci doplňují zahrádky u vesnických stavení.

Polabský bioregion se vyznačuje biotou patřící do 2. (bukovo-dubového) vegetačního stupně, vlivem substrátu ovšem bez buku. Lesy v současnosti pokrývají jen nevelkou část plochy, v nivních částech jsou četné zbytky dnes již nezaplavovaných lužních lesů, fragmenty slatin a mrtvá ramena. Na terasách převažují borové doubravy s výskytem sarmatských prvků, v podmáčených sníženinách jsou typické slatinné černavy. Biota je dosti diverzifikovaná. V nivě Labe jsou četné zbytky dnes již nezaplavovaných lužních lesů, fragmenty slatin a mrtvých ramen. Na vyšších terasách, mimo vytyčené území, jsou hojné kulturní bory. Nivní louky jsou zastoupeny málo, dominuje orná půda a značnou plochu zabírají sídla. Z hlediska bioty leží řešené území v termofytiku a zaujímá fytogeografický okres Tereziňská kotlina. Vegetační stupně (Skalický): planární (až kolinní). Potenciální přirozenou vegetací jsou lužní porosty podsvazu *Ulmenion*, které se na vlhkých místech střídaly s ostrůvky vrbin svazu *Salicion albae*. Na slatinách, nepřeplovovaných každoročními záplavami, jsou potenciální vegetací olšiny svazu *Alnion glutinose*. Na vyšších terasách jsou to acidofilní doubravy s autochtonní borovicí. Primární bezlesí bylo ostrůvkovité a mělo podobu jednak slatinné vegetace a dále katény vodní a mokřadní vegetace. V současnosti je krajina silně pozměněna vodohospodářskými úpravami a hospodářskou činností s náhradními společenstvy kulturní stepi

a mozaikou druhotných lesních stanovišť menšího rozsahu. Lesy pokrývají nevelkou část plochy, ve vlastní nivě nacházíme fragmenty porostů s přirozenou skladbou, na terasách dominují kulturní bory. Na odlesněných plochách převažují agrocenózy. Základní typ potenciální přirozené vegetace tvoří topolová doubrava (*Quercus-Polpuletum*), místy v komplexu s jilmovou doubravou (*Quercus-Ulmetum*). Je reprezentována třípatrovými porosty s dominantním dubem letním a topolem černým. Občas se objevuje též stěmcha a hospodářsky preferovaný jasan. Význam zachovaných porostů spočívá v jejich břehoochranné a půdoochranné funkci a ve zvýšení biodiverzity krajiny. Místy se objevují mechové doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*) zahrnující druhově bohaté doubravy s dubem zimním nebo letním, někdy s přimíšeným podúrovňovým habrem nebo lípou srdčitou, vzácněji i s bukem a jeřábem. Ve vyšších polohách nad hranou nivy jsou vymezené hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*) tvořené stinnými dubohabřinami s dominantním dubem zimním a habrem, s častou příměsí lípy, na vlhčích stanovištích dubu letního a stanovištně náročnějších listnáčů. Mimo lesy převažuje orná půda a místy chmelnice.

Kulturní a historická charakteristika

Oblast Podřipska náleží k nejstarším sídelním oblastem v Čechách. Nejstarší dějiny oblasti sahají hluboko do pravěku, resp. paleolitu. Úrodná půda, mírné podnebí a relativní dostatek srážek nabízely velmi příhodné podmínky k osídlení a k rozvoji pěstování obilovin a dalších plodin i k chovu dobytka na stránkách Českého středohoří. Řeky a potoky poskytovaly prvním obyvatelům dostatek doplňkové obživy (rybolov).

K souvislému osídlení Litoměřicka došlo teprve v mladší době kamenné - neolitu, kdy se do střední Evropy rozšířily z Balkánu nejstarší rolnické kmeny. Klima bylo podstatně příznivější (tzv. atlantik), tj. vlhčí a teplejší, zmizela však velká stáda lovné zvěře - hlavní zdroj obživy paleolitických a mezolitických lovců. Nový civilizační proud sebou přinesl mj. přechod k usedlému způsobu života. Vyklučením a vyžďáření lesního porostu tehdy vznikla prvá pole. Výrobní postup, spočívající na zemědělské výrobě, si vyžádal budování trvalejších sídel. Opracování a těžba dřeva, potřebného především ke stavbě podlouhlých kúlových (halových) domů, probíhaly za pomoci daleko pokročilejších nástrojů - kamenných seker a sekeromlatů, vyráběných novými technikami (broušením a vtáním). Obecně bývá tvrzeno, že neolitické osídlení nepřekročilo nadmořskou výšku 350 m n. m. Přibližně kolem r. 4.000 př. Kr. se na našem území objevují kultury, které se podstatně liší od kultur neolitických. Jedná se patrně o expanzi nového obyvatelstva z Balkánu a v mladším eneolitu i z ruských stepí. Z klimatického hlediska přechází atlantik v epiatlantik, charakterizovaný prudkým střídáním sušších a vlhčích období. Epiatlantik trvá cca do r. 1200 př. Kr., tj. do počátku mladší doby bronzové. Poměr mezi obilnářstvím a dobytčářstvím se musel přizpůsobit klimatickým podmínkám, stejně tak i stabilita lidských sídel. Archeologové tuto dobu nazývají pozdní dobou kamennou - eneolitem. Oproti předchozímu období dochází k výrazným změnám v ekonomice i v uspořádání společnosti. Tyto změny lze především přičíst na vrub nových vynálezů - zavedení dřevěného oradla taženého dobytčetem a kola. Oradlo umožnilo mnohem efektivněji využívat půdní fond (čtvercová pole obdělávaná křížovou orbou). Od eneolitu se stala pole stabilnějšími a lidská sídla se vymezovala ve vztahu k nim. Rovněž v eneolitu dochází ke členění sídelního areálu podle funkce - prostor výrobní, obytný, skladovací atd.

Nejstarší kultura doby bronzové se nazývá podle eponymního naleziště v Úněticích u Prahy jako únětická kultura. Vymezuje úsek, který se archeology nazývá starší doba bronzová. V této době se začíná využívat nové suroviny - bronz; k jeho největšímu rozšíření však dochází až v obdobích následujících. Kovoliteckou oblastí byl patrně region Lovosic a jejich okolí. Největší koncentraci osídlení lze nalézt v okolí Lovosic. Mezi další významné lokality náleží např. Hrdly, Klapý-Házmburk, Libochovany, Libotenice, Lounky, Roudnice n. L. aj. Z hlediska klimatického spadá toto období do tzv. subboreálu. Jedná se o sušší a teplejší klimatickou fázi, při které listnaté lesy vystupují oproti předchozímu vývoji až do výše 800 m n. m. Naše území se dle některých autorů změnilo postupně v sušší step. Snad právě tyto příhodné klimatické podmínky měly vliv na velmi silný vzrůst tehdejší populace. Na velice husté zalidnění (doslova populační exploze) Litoměřicka a Podřipska nám ukazuje množství sídlišť a pohřebišť, známé z téměř každého katastru dnešní obce, položené pod nadmořskou výškou 350 m n. m. K nejvýznamnějším sídlům patřily kromě Lovosic i Libochovice, Roudnice n. L., Ctíněves, Hrdly, Bohušovice n. O., Brozany n. O. aj. Z oblasti lužické pak především Libochovany, Soběnice, Horní Nezly, Křešice, Lounky, Chodouny.

Ač se znalost výroby železa objevila již na konci doby bronzové, tak teprve v následné době halštatské se definitivně tento kov prosadil na úkor bronzu - odtud se toto období nazývá také starší dobou železnou. Na většině území Podřipska převládla kultura bylanská. Bylanská kultura končí někdy okolo r. 550 př. Kr. Dobu následující po vyznění bylanské civilizace archeologové nazývají obdobím pozdně halštatským a časně laténským. Okolo r. 400 př. Kr. dochází i v severozápadních

Čechách k výraznému přerušení předchozího svébytného vývoje. Naše území se dostávalo pod moc expandujících historických Keltů. Pro střední Evropu, resp. její civilizační úroveň, jejich přítomnost měla přímo blahodárný vliv. U Keltů můžeme s jistotou hovořit o první doložené rané státní formě na našem území. Osvojili si zejména velmi vyspělé železářství a kovářství. Oproti předchozím pravěkým obdobím, kdy je počet obyvatel žijících v jedné době na území severozápadních Čech odhadován na 2.000 až 6.000 osob, v době laténské tento počet radikálně narůstá až na 20.000 obyvatel. Snad to souvisí s efektivním způsobem hospodaření u Keltů. Hospodářská prosperita zdejších Keltů se mj. odvíjela od těžby porfyru v lomech u Oparna, který byl používán na výrobu ručních a později rotačních mlýnků. Na tyto lomy navazovala velká sídlištní aglomerace, táhnoucí se od Lhotky n. L. po střed Lovosic, kde byl porfyr zpracováván a distribuován, podobně jako zde vyráběná keramika a železo. V závěru tohoto období se u Keltů objevují kromě běžných vesnických dvorců a slabě osídlených výšinných poloh i první neagrární sídliště městského typu, tzv. oppida. Patrně ekonomickým centrem celé této oblasti byla sídlištní aglomerace v Lovosicích. Konec keltské moci ve střední Evropě souvisí s expanzí Germánů ze severu. Ještě r. 113 př. Kristem odrazil patrně v Čechách žijící keltský kmen Bójů (odtud latinský název pro Čechy - Bohaemum, Bohemia) nápor germánských Kimbrů ze severu. To ovšem jen nakrátko, neboť mezi l. 90 - 60 př. Kr. Bójové definitivně ustupují.

Následně nastává nová éra, která je archeology příznačně nazývána dobou římskou s následnou neklidnou dobou stěhování národů. Hospodářské a kulturní poměry v době římské, lze je vcelku jednoznačně označit jako krok zpět. Germáni nejen že si neosvojili jednotlivé vymoženosti Keltů jako hrnčířský kruh, ražení mincí či používání rotačního mlýnku, ale zcela zničili keltskou organizaci společnosti. Keltská města (oppida) jsou natrvalo opuštěna, protože vcelku primitivní hospodářství by pro ně nedokázalo vytvořit náležité zázemí a uživit obyvatele. Osídlení z doby římské na Podřipsku dosud nebylo blíže zkoumáno, nicméně se ukazuje, že si svou hustotou alespoň v počátcích nezadá s obdobím předcházejícím. Osídlení regionu se opět řadí k nejhustším v celých Čechách. Velmi neklidné období zaznamenáváme na konci doby římské (pozdní doba římská) a zvláště v době stěhování národů. Na našem území objevují první skupinky nového etnika, a to Slovanů. S počátky Slovanů v České kotlině bývá často spojováno vyprávění kronikáře Kosmy o příchodu etnika, vedeného náčelníkem Čechem, do úrodné, liduprázdné, převážně lesem porostlé a vodními toky bohaté krajiny okolo Řípu. Bylo by sice lákavé tuto zmínku, vážící se k našemu regionu, vztahovat na nejstarší počátky Slovanů na českém území, jenže skutečnost je jiná. Kosmas jako historik musel dát své kronice jakýsi řád, a tak podle vzoru antických historiografů počal své vyprávění rozchodem národů po potopě světa a příchodem nového lidu do Čech. Kosmas si byl vědom, že každý národ musí mít svého praotce, a proto odvodil od latinského názvu české země „Bohemia“ praotce jménem „Bohemus“, tj. Čech. Z archeologických zjištění víme, že Čechy nebyly liduprázdnou krajinou, neboť zde v 6. století sídlily zbytky germánských osadníků. Lesů sice bylo podstatně více než dnes, ovšem v nížinách při dolních tocích velkých řek se vyskytovaly nezalesněné plochy, což prokazuje i původní stepní porost. První slovanští osadníci obsadili v Čechách nejprve nejúrodnější krajiny v okolí Labe, Vltavy a Ohře a jejich osídlení nepřekročilo nadmořskou výšku 300 m n. m. Hlavními způsoby obživy prvních Slovanů bylo zemědělství a pastevectví. V Čechách dle některých autorů převládlo povětšinou zemědělství, což bylo dáno i rozložením jejich sídlišť poblíž vodních toků a na těžkých černozemích. Patrně s poslední slovanskou migrační vlnou přichází do Čech i znalost budování hradišť. Na Podřipsku jsou však doklady dalšího starohradištního osídlení velmi sporadické. Dodnes, známe náznaky sídlišť z Roudnice n. L. Důležité však je, že v této době se podařilo poprvé prokázat slovanské osídlení (v několika polohách). V době středohradištní (cca léta 800 - 950) postupně dochází ke sjednocení české země středočeskými Přemyslovci. Roste počet hradišť i osad – výrazně se zahušťuje osídlení i na Podřipsku. Vývoj středočeského regionu se počíná v průběhu 9. stol. vyjasňovat, a to sjednocovacím úsilím Přemyslovců. Dá se obecně říci, že právě ve středních Čechách byl dán základ českému státu. Na většině našeho území lze sledovat roztržitěnou síť hradišť, postupně sjednocovaných v geografické celky. Lze říci, že Česká kotlina byla osídlena pouze kmenem Čechů. Tehdy Lučané na Litoměřicku vybudovali dvě nová hradiště. Stejně jako jinde v Čechách se zahušťuje síť sídlišť i na Podřipsku. Lze obecně říci, že většina dnešních osad, ležících pod nadmořskou výškou 350 m n. m., má své předchůdce již v 9. století. Nejmarkantnější je to zvláště u řek Labe a Ohře a jejich přítoků, z nichž nejvýznamnější jsou aglomerace u Bohušovic, Budyně, Roudnice, Litoměřic a přetrvává i husté osídlení na katastru Lovosic, mající v této době snad funkci jakéhosi obchodně-výrobního centra.

Počátkem 10. století se ve střední Evropě změnila mocensko-politická situace, zaniká velkomoravská říše a v říši východofranské probíhaly ve druhém desetiletí 10. století vnitřní zápasy o vládu nad říší. Do litoměřického hradeckého obvodu asi nenáleželo okolí Roudnice, které mělo zvláštní postavení. Nejenže to byl majetek pražského biskupství, ale i existence pozdějšího řípského děkanátu naznačuje určitou výjimečnost. Nebylo totiž v Čechách zvykem, aby se pozdější děkanát nazýval nikoliv po centrálním sídle, ale po hoře. Snad to naznačuje dodnes na ne zcela jasný význam Řípu

v předkřesťanském období. Výrazným rysem tehdejší společnosti bylo postupné pronikání křesťanství, nejdříve mezi vyšší vrstvy a později i mezi prosté obyvatelstvo. Kostely, stojící v knížecích správních hradech, bývaly často jedinými farními místy v celém hradeckém obvodu. Nejinak tomu bylo i na Podřipsku. Nejstarší zachovanou románskou památkou v našem regionu je kostelík (rotunda) sv. Jiří a Vojtěcha na hoře Říp, písemně doložený k r. 1126, kdy byl renovován a snad i doplněn věží (u ní nelze vyloučit, že byla postavena o něco později). Znovu jí vysvětil nově konsekrovaný olomoucký biskup Jindřich Zdík. Řada badatelů se domnívá, že tato sakrální stavba byla původně zasvěcena sv. Vojtěchu (dovzdááno r. 1273) a patrocinium sv. Jiří bylo až pozdější (až z 16. stol.). Je tomu asi právě naopak. Již zmínka o znovuvybudování ukazuje na starobylost řípského kostelíka. Protože víme, že úcta ke Sv. Vojtěchu se po skromných počátcích po přenesení světcova těla z Hnězdna r. 1039 začala „masově“ prosazovat až ve 12. století, což plně dokládá událost, popisovaná kronikáři k roku 1126, když při bitvě u Chlumce nechal údajně kníže Soběslav I. nasadit praporec sv. Vojtěcha na kopí sv. Václava. Právě asi s touto událostí jako díkuvzdání za vítězství Čechů nad vojskem krále Lothara bylo spojeno zasvěcení řípského svatostánku božímú mučedníkovi sv. Vojtěchovi a jistě není náhodou, že je to spojeno i se jménem Jindřicha Zdíka, prosazovatele svatovojtěžské úcty a především budovatele nové církevní struktury. Z výše uvedeného se zdá vyplývat, že původní řípská sakrální stavba byla vybudována nejméně 50 let před r. 1126 a tudíž stěží mohla být zasvěcena sv. Vojtěchu. Patrně nesla jméno oblíbeného přemyslovského patrona sv. Jiří. S církevní správou v naší oblasti přímo souvisí postupně se vytvářející nové centrum, a to biskupského panství v Roudnici. Zdá se, že se tu ve 12. století poblíž křižovatky labské a suchozemské cesty (do Žitavska) vytvářela aglomerace několika sídlišť. Na význam, jaký kladl na rozvoj Roudnice samotný biskup, ukazuje především výstavba kamenného hradu podle vzoru francouzských kastelů. Biskupský roudnický hrad, zachovaný ve zbytcích ve hmotě dnešního zámku, patří k nejstarším dokladům pevnostního stavitelství románského typu na území Čech. Populační nárůst a zvyšující se nároky na zemědělskou produkci podnítily ve 12. století intenzivní kolonizační činnost.

Následuje doba, kdy nejvýznamnější roudnická aglomerace postupně přerůstá v jedno z prvních právních měst. 13. století je dobou výrazného hospodářského a politického rozmachu českého státu posledních Přemyslovců. Vedle příznivé politické situace, lze tento vzestup spojit především se závěrečnou fází kolonizace, resp. s jejími společenskými a hospodářskými důsledky. Na této kolonizaci se podíleli i noví němečtí osadníci. Hospodářské, společenské i duchovní proměny a podnět vrcholného středověku vyjadřovala vnějškově gotika. Mezi velké pozemkové vlastníky patřila šlechta. Sídly této vyšší šlechty byly vrcholně středověké hrady, ovládající rozsáhlá dominia. Mezi největší vlastníky půdy náležela církev, jíž vedle důchodů z vlastních statků plynuly četné platy ze světského zboží. Není tudíž divu, že vedle hradů, o nichž již byla řeč, se gotické tvarosloví projevilo nejdříve na stavbách církevních objektů, přičemž k nejrozsáhlejším náležely areály klášterů. V Roudnici byl v roce 1333 položen základní kámen augustiniánského kláštera, do něhož směli být přijímáni jen rodilí Čechové. Nová města od 13. století, která označujeme jako města právní, byla druhou vývojovou fází rozvoje sídlišť městského typu u nás (za první vývojovou fází se považují raně středověké sídelní aglomerace). Tento nový typ sídliště se vyznačuje větší stavební sevřeností, lidnatostí, zvláště pak samostatným souborem právních ustanovení pro své obyvatele, který nazýváme městské právo, dále postupně se rozvíjející samosprávou a následně v pozdější době vznikem městského stavu. Ekonomickým centrem majetku pražského biskupství na Podřipsku byla již od raného středověku Roudnice, která obdobně jako jiná střediska přerůstá v město krátce před r. 1279. Jde tu o nejstarší poddanské město v našem regionu. Vznik drobných měst a městeček za hranicí mílového práva znamenal plné rozšíření přechodu poddanských povinností z naturálních na peněžní a vytvoření menších trhů na zemědělské produkty. Větší význam měla biskupská Roudnice, podílející se též na obchodě po Labi. Větší zemědělský význam mělo i zázemí biskupské Roudnice, které se rozkládalo asi do vzdálenosti 8 km od města, tedy na rozloze asi 200 km². Právě z této úrodné krajiny se dostávalo významné množství obilí a zemědělských výrobků na roudnický trh. I dotud jsou zprávy o pěstování speciálních plodin - zeleniny, chmele, vína apod. (zvláště ze severní části Podřipska). I v tomto prostředí se od druhé poloviny 13. století počala postupně prosazovat gotika. Až dosud zde byly kamenné stavby doménou jen sakrálních staveb, ovšem od uvedeného období začínají i měšťané stavět své kamenné domy. Přesto však i nadále zůstalo ve světské architektuře jako dominantní materiál dřevo. S prvními kamennými měšťanskými domy se setkáváme patrně v Litoměřicích, obdobně i druhé centrum - biskupská Roudnice, doznala značných stavebních proměn, a to za biskupa Jana IV. z Dražic (1301-1343). Z těchto vyniká především dílo tehdy v Čechách nevídané - kamenný most přes Labe důmyslné konstrukce. Most byl dokončen r. 1340 a stal se zároveň zdrojem prosperity Roudnice, neboť se tu střetávaly labská vodní cesta s cestou Žitavskou a dále tudy procházela i spojnice Litoměřic s Prahou, dříve vedoucí přes brod u Mlékojed. Nebývalý růst Roudnice si vyžádal rozšíření dosavadního města. Arcibiskup Jan Očko z Vlašimi položil 3. března 1378 základní kámen k tzv. Novému městu, které mělo vzniknout na „zeleném drnu“

při obchodních cestách od Mělníka a Velvar, což prokazuje i dnešní trojúhelníkový tvar hlavního roudnického náměstí. Společně se Starým městem, situovaným u Labe, byla Roudnice i nově ohrazena pevnou kamennou hradbou. V dalších městech regionu se však gotika prosazovala velmi pomalu a světské stavby tu ještě dlouho byly celodřevěné. 13. a 14. století se na Podřipsku jeví jako velmi dynamické období, které vtisklo tehdejší společnosti a jejímu hospodářství charakteristické rysy, přetrvávající hluboko do novověku. Města od významných městských středisek až po drobné městské lokality s vysokým podílem zemědělství uvedla v život i novou vrstvu - měšťanstvo a městské obyvatelstvo vůbec. Soustředování řemesla, obchodu a trhu do měst na jedné a zemědělské výroby na venkov na straně druhé vyplynulo z postupného oddělování jednotlivých složek výroby. V pozadí celého ekonomického a společenského pohybu stály proměny v zemědělství. Ve srovnání s předchozím obdobím neměla již na Podřipsku tak významný podíl kolonizace, neboť sídelní pohyb od 2. čtvrtiny 13. století do přelomu 60. a 70. let 14. století, se podstatně omezoval jen na засídlení odlehlejších poloh Českého středohoří. Rozhodující byl však vývoj na starém úrodném sídelním jádru, kde se plně od 14. století prosadily účinnější způsoby organizace zemědělství, využívající přednosti vícepolí a od tohoto století snad i těžkého pluhu při orbě. Ve 14. stol. se patrně i v naší oblasti počíná urbanisticky stabilizovat vesnice. S tímto souvisí pravděpodobně mnohde i vystřídání nepravidelných blokových plužin pásovým či traťovým uspořádáním polností, příznivějším intenzivnímu obilnání, což lze pozorovat v náznacích již od 13. stol.

Z hlediska vývoje hospodářských poměrů po husitských válkách bylo pro celý region podstatné, že si Litoměřicko a Podřipsko udržely monopolní postavení v labském obchodě do Německa, kam bylo vyváženo obilí, zatímco Čechy zase potřebovaly sůl. Obilí zůstávalo nejdůležitějším exportním artiklem i v 16. století a rozšiřoval se vývoz sladu. Nejdůležitější změnu pro pozemní dopravu představovalo postavení litoměřického mostu přes Labe, který vznikl r. 1452. Na rozdíl od staršího roudnického byl dřevěný a musel být každoročně před příchodem ledů rozebírán. Značkou kalicha jsou Litoměřice, stejně jako Roudnice n. L. symbolicky vyznačeny již na nejstarší mapě Čech z r. 1518.

Během 16. stol. se začal prosazovat nový myšlenkový proud renesanční kultury. Architektura české renesance se objevila nejdříve v Litoměřicích. Dlouhé období míru bylo ukončeno v r. 1618 vznikem konfliktu známého jako třicetiletá válka. České povstání r. 1620 skončilo porážkou na Bílé hoře a následovaly represe. Církev, šlechta i měšťané vynakládali velké prostředky na budování chrámů. V Roudnici n. L. provedl Oktavio Broggio v 1725-1733 spolu s Františkem Maxmiliánem Kaňkou přestavbu formou barokní gotiky, která měla poukazovat na významnou minulost. Druhý nejvýznamnější okruh staveb nového výtvarného názoru tvořily šlechtické objekty. Nejvýznamnější raně barokní stavbou se stal zámek v Roudnici n. L. vybudovaný v l. 1652-1684 v místech zbořeného hradu.

Po nástupu císařovny Marie Terezie na trůn (1740) zasáhly znovu do života regionu problémy velké evropské politiky, které vedly k válkám o dědictví rakouské. Nová doba se ohlásila v r. 1848 revolučními událostmi v celé Evropě. Atmosféra napjatého očekávání změn, zasáhla i Podřipsko. Revoluční doba vyzdvihla v českém národním životě symboliku Řípu. Druhá polovina 19. stol. přinesla celou řadu ekonomických proměn. Hlavním zdrojem obživy obyvatelstva zůstávalo stále zemědělství, které se na Podřipsku přeorientovalo na řepářství, což se stalo podnětem pro vznik celé řady cukrovarů. Na zemědělství se orientovaly i další průmyslové obory. Vedle starších i novějších pivovarů a lihovarů tu vznikly též menší chemické továrny, vyrábějící umělá hnojiva. Vznikly také továrny na zemědělské stroje. Progresivní formy zemědělství prosazoval na Podřipsku především Václav Kratochvíl z Lounek. Na svém statku začal zavádět progresivní formy hospodaření, zaváděl nové stroje i plodiny (vojtěšku). Provedl odvodnění pozemků v Loukách a Chodounech, kde vznikly nejlepší chmelnice, a rozvinulo se pěstování zeleniny. Již někdy kolem roku 1860 vystřídalo dosud převažující obilnářství pěstování cukrovky. Podřipské zemědělství se představilo na Všeobecné zemské jubilejní výstavě uspořádané v Praze r. 1891, kde největšími vystavovateli z tohoto regionu byli majitel zdejšího velkostatku Mořic kníže z Lobkowitz a velkostatek Libochovice, který patřil Terezii hraběnce Herbersteinové. Podřipští rolníci byli zastoupeni svými produkty především v kolektivních expozicích Hospodářského spolku v Roudnici n. L. Samostatně vystavoval Josef Kratochvíl z Lounek, bratr proslulého Václava Kratochvíla, který se zaměřil na moderní metody pěstování chmele. Rozvinuté zemědělství se odráželo i v podřipském průmyslu, především v cukrovarnictví. Zemědělské stroje zde vystavovala továrna roudnické firmy Pracner a Bächer i druhá zdejší továrna na hospodářské stroje Františka Francla i další. Pro zemědělské oblasti Litoměřicka i Podřipska bylo charakteristické, že z průmyslových podniků se nejdříve začal modernizovat tradiční obor potravinářské výroby - mlynářství. Na konci 19. století se v daném území vyrábělo přes 35 tisíc tun surového cukru, což představovalo celkem 7,18% jeho produkce v Čechách. Na zpracování zemědělských produktů byly orientovány olejny. První továrna na řepkový olej vznikla již r. 1877

v Roudnici - Hracholuskách. Strojírenský průmysl, orientovaný rovněž na zemědělství, se prosadil v Roudnici n. L. Na starší tradice řemeslné výroby navázaly továrny na zpracování kůží. Nutným předpokladem ekonomické prosperity regionu byl rozvoj dopravy. Novinkou poloviny 19. stol. bylo vybudování železnice z Prahy do Podmokel (dnes Děčín IV.) a dále do Drážďan. Její výstavba byla po dlouhých předchozích jednáních o její konkrétní trase zahájena již v polovině r. 1845. Podmínky silniční dopravy od základů proměnilo vybudování moderních mostů přes Labe v Roudnici a Litoměřicích. Probíhalo také tzv. kanalizování Labe, které mělo jednak zmírnit důsledky ničivých záplav, jednak zajistit lodní dopravě dostatečné množství vody. Výsledkem byla výstavba celého systému zdymadel. Novinkou počátku 20. stol. bylo využití elektrické energie. Na Podřipsku zahájila elektrifikaci hydrocentrála v Libochovicích. Společenský a ekonomický vývoj vedl ve druhé polovině 19. století k proměnám v tvářnosti venkova. Navenek se to promítlo i stavbou nového typu usedlostí a chalup, které byly nadále stavěny vesměs z pálených cihel.

Zdárný rozvoj regionu ve všech oblastech přerušila 1. světová válka. Ekonomický vývoj ve 20. a 30. letech pokračoval jednak v intencích předchozího období, jednak zaznamenal některé nové podněty. Základním zdrojem obživy obyvatelstva zůstávalo stále zemědělství. Největší skupinu mezi zemědělskými hospodářstvími tvořily malé usedlosti o rozsahu 2 - 5 hektarů, kterých bylo asi 26%. Větších, do 10 hektarů, bylo 14%, do kategorie usedlostí od 10 do 20 hektarů bylo při sčítání lidu v r. 1930 započítáno necelých 8%. Počet obyvatelstva živičího se zemědělstvím byl v různých částech dnešního okresu značně odlišný. V soudním okrese Roudnice n. L. to bylo 35,6%. Na zemědělství zůstávala stále orientována většina průmyslových závodů. Ve strojírenství se prosadila válcovna pluhových radlic s denní kapacitou 4000 kusů. V důsledku mnichovské dohody obsadila německá armáda větší část politického okresu Litoměřice. Zbývající obce Litoměřicka Bohušovice n. O., Brňany, Hrdly, Keblice, České Kopisty, Německé Kopisty, Počaply, Terezín a Travčice byly potom připojeny k soudnímu okresu roudnickému. Původní hranice mezi říší a zbytkem ČSR vedla středem litoměřického mostu, ale protože město tak ztratilo přímé spojení s Lovosicemi, byla přesunuta na terezínskou křižovatku. Během 8. května přešly první sovětské jednotky přes Krušné hory a jeden proud pokračoval směrem na Prahu přes České středohoří. Protože sovětská armáda postupující rychle směrem na Prahu si chránila boky, došlo 8. května odpoledne, znovu navečer a opět 9. května dopoledne k bombardování Litoměřic, Roudnice n. L. a Libochovic.

Zásadní proměnu znamenal odsun Němců. Postavení Němců bylo po válce řešeno prezidentskými dekrety, které řešily nejen otázky německého majetku. Souběžně s odsunem probíhalo postupné doosídlování českým obyvatelstvem. V únoru 1949 vstoupilo v platnost nové územní uspořádání. V rámci této správní reorganizace byl podstatně změněn rozsah roudnického okresu, který byl přitom navíc odtržen od své tradiční vazby ke středním Čechám, když byl začleněn do nově utvořeného kraje Ústí n. L. Dalšími územními reorganizacemi během následujících let vzniklo 60 samostatných obcí s národními výbory. Základní charakteristiky tohoto období v zemědělství představuje nejdříve vyvlastnění německých majitelů půdy a později více méně násilný zánik soukromého hospodaření a zakládání Jednotných zemědělských družstev. Pod tlakem okresních výborů KSČ začala první vlna masového združstevňování v roce 1949. Do roku 1960 vzniklo na Litoměřicku 66 JZD. Družstva však začala záhy stagnovat a negativní byl rovněž dopad těchto nových forem na rozsah zemědělské půdy, který se do roku 1954 na tehdejším Litoměřickém okrese snížil z 13.680 ha na 11.714 ha. Po administrativních změnách v r. 1960 existovalo na bývalém okrese Litoměřice 55 JZD, 42 na Lovosicku a 59 na Roudnicku. Neprosperující JZD začala být rušena a jejich pozemky sdružovány do státních statků. Státní statek byl vytvořen také v Roudnici n. L.. Zbývající JZD procházela od r. 1960 integrací a sdružila se do několika velkých. Bylo to JZD "Podřipsko" Bechlín, "Ohře" se sídlem v Bohušovicích n. O., "Mír" Bříza-Straškov, "Československo-sovětského přátelství" Děčany, "Přátelství" Hoštka, "Wilhelma Piecka" Charvatce, "Mírová cesta" Klapý, "9. května" v Liběšicích, JZD Libochovice, "Mírová cesta" Počeplice, "Polabský chmelař" Polepy, "25. února" Radovesice, JZD Roudnice n. L., "Vítězný únor" Ředhošť, "Směr" Slatina, "Labe" Trávčice, "Pokrok" Úštěk, "České středohoří" Velemín a JZD "Říp" Vražkov. Byl založen Společný zemědělský podnik pro sušení objemových krmiv Roudnice se sídlem v Klenči. Určujícím momentem poválečného vývoje průmyslu se stalo znárodnění. Národním majetkem se již v květnu 1945 stala bývalá firma Rudolf Bächer. Od počátku ledna 1950 byl potom zřízen samostatný národní podnik Agrostroj Roudnice n. L. V r. 1960 byl název firmy změněn na Roudnické strojírna a slévárny. V dopravě představovaly největší proměnu přeložky železničních tratí na obou březích Labe. Byly provedeny v l. 1956 až 1961 Byly spojeny se zdvoukolejněním a elektrifikací železnice.

- **Příloha č. 2 - Rámcové krajinné typy dle způsobu využití**
- **Příloha č. 3 - Rámcové krajinné typy dle reliéfu**

d.11 Vyhodnocení míst krajinného rázu**MKR 1 Podluský****Přírodní charakteristika a její hodnota**

Z hlediska geomorfologického členění se vymezené místo krajinného rázu spadá do podcelku Řípská tabule. Reliéf je tvořen zaříznutým údolím potoka Čepel.

Dle Quitta spadá řešené území do teplé klimatické oblasti T2.

Hlavním zástupcem povrchových vod je výše zmíněný vodní tok Čepel. Vodní plochy jsou v území reprezentovány rybníkem přiléhajícím k intravilánu na jihovýchodu.

V rámci urbanizovaných ploch se vyskytují plochy s vegetačním krytem, který je reprezentován zahradami a solitárními dřevinami s druhovým složením dřevin tvořeným převážně kultivary. Nejvýznamnější přírodním prvkem je tok potoka Čpel s navazujícím břehovým porostem.

Významné narušení terciární krajinné struktury představuje rozsáhlý areál zázemí kamionové dopravy na jižním svahu údolí Čepele.

Indikátory přírodní hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot přírodních charakteristik MKR 1 Podluský		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	-	X
2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	-	X
3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochr. pásma	-	X
4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma	-	X
5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma	-	X
6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	-	X
7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	-	X
8	Přítomnost ptačí oblasti sítě (PO) Natura 2000	-	X
9	Přítomnost přírodního parku	-	X
10	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP) vč. VKP ze zákona	X	-
11	Krajinné dominanty přírodního charakteru	-	X
12	Přítomnost památných stromů	-	X
13	Přítomnost skladebných prvků vyšších ÚSES (regionálních, nadregionálních)	X	-

ad. 10	Kategorie	Název	Lokalita	Předmět ochrany
	ZOPK	Čepel	k.ú. Podluský	vodní tok a údolní niva
ad. 13	Kategorie	Název	Lokalita	Předmět ochrany
	LBK	Čepel	k.ú. Podluský	tok Čepele s navazujícími břehovými porosty

Znaky přírodních hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky přírodní charakteristik MKR 1 Podluský		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Tok Čepele s navazujícími břehovými porosty	XX	X	+
2	Urbanizované, zpevněné plochy v rámci intravilánu	XXX	X	-
3	Plochy zeleně, zahrady	X	X	+
4	Reliéf je údolí čepelského potoka	XX	X	+

Vysvětlivky:
DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní
DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující
DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný

Kulturní a historická charakteristika a její hodnota**Poloha**

Městská část ležící v údolí potoka Čepel západně navazuje na intravilán Roudnice nad Labem.

Historie

Založení původně zemědělské vesnice Podluský je datováno do roku 1338. Historický vývoj obce je úzce spjat s vývojem Roudnice nad Labem.

Historický urbanistický typ: ulicovka

Historická zástavba byla seřazena v ulicích navazujících na místní komunikaci Roudnice nad Labem - Budyně nad Ohří. Zástavba pokrývá jižní i severní příkré svahy údolí. Významným prvkem sídla je tok Čepel protékající jeho středem.

Stávající urbanistický typ: ulicovka až městská zástavba

Od 19. století se zástavba obce postupně rozvíjela prakticky ve všech směrech. V největší míře se jedná o výstavbu rodinných domů. Vývoj zástavby nese známky suburbanizačního procesu.

Dochovanost urbanistického typu

V současti dochází k úplnému propojení intravilánu Podlusk a Roudnice nad Labem, čímž je zcela setřen historický urbanistický typ a prakticky zaniká vesnická forma sídelního útvaru.

Plužina: úseková

Půda byla rozdělena do nepravidelných bloků zhruba o stejných rozměrech.

Dochovanost plužiny

Plužina je zcela setřena, nejsou dochovány žádné známky původního dělení pozemků.

Historický architektonický typ (stav před II. sv. válkou)

Původní zástavba je tvořena jedno až dvoupodlažními domy o výrazně protáhlém obdélném půdorysu, přiléhající k jednotlivým ulicím. Orientace budov vůči uliční čáře nebyla sjednocena a nejedená se tak o typický znak zástavby. Typický tvar střechy je sedlový o sklonu 45°, s krytinou pálených tašek cihlové barvy. Stavební materiálem je kámen, později pálená cihla.

Míra zachovalosti historického architektonického typu

Vzhledem k dynamickému rozvoji sídelního útvaru jsou typické znaky zástavby zachovány spíše ve fragmentech. Jako nejreprezentativnější ze znaků zástavby lze určit sedlový tvar střechy o sklonu 40-45° se střešní krytinou - pálená taška cihlové barvy.

Současná architektonická hodnota sídla

Současný obraz sídla téměř zcela určuje novodobá zástavba. Vnitřní struktura sídla byla významně narušena měřítkově vybočujícími objekty dopravního areálu. Zástavba sídla odpovídá spíše městskému typu bydlení a nese jen minimální známky snahy o zapojení staveb do původní formy. Zásadním, negativním aspektem je pak propojení intravilánu Podlusk a Roudnice nad Labem, které zcela decimuje původní charakter sídla.

Z hlediska kulturně hodnotné zástavby je nutné zmínit přítomnost sakrálního objektu kapličky s pískovcovým křížem.

– Příloha č. 4 - Grafika Podlusk

Indikátory kulturní a historické hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky MKR 1 Podlusk		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. pam. ochr. pásma (POP)	-	X
2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)	-	X
3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)	-	X
8	Přítomnost kulturní nemovitě památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	-	X
9	Přítomnost kulturní dominanty	-	X

Znaky kulturní a historické hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky MKR 1 Podlusk		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Středověký původ sídla	X	X	+
2	Poloha ve starobylé sídelní oblasti	XX	XX	+
3	Částečně dochovaný znak archetypu staveb - tvar a materiálové řešení střechy	XX	X	+
4	Částečně dochovaný urbanistický typ - ulicovka	X	X	+
5	Narušení struktury zástavby novodobou výstavbou	X	X	-
6	Rozsáhlý dopravní areál jižně navazující na intravilán sídla	XX	XX	-
7	Setření typu sídelního útvaru propojením intravilánu s Roudnicí nad Labem	XXX	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Vizuální charakteristika - estetická hodnota, harmonické měřítko a vztahy v krajině

Krajinná scéna je tvořena intravilánem města, resp. původně vesnického sídelního útvaru, situovaného v údolí. V rámci vymezeného krajinného prostoru je krajinná matrice tvořena urbanizovanými plochami - budovy, ulice, zahrady.

Komorní prostory jednotlivých ulic jsou ze severu a jihu uzavřeny hranou údolí. Z vysoko položených výhledových míst a je jasně čitelný vzdálený horizont tvořený Českým středohořím na severu až západě a linie výškových budov Roudnice nad Labem (panelové domy). Ve východních výhledech se významně uplatňuje krajinná dominanta Řípu, na západě pak vzdálená avšak také zřetelně čitelná dominant Hazmburku.

V souvislosti s projevem krajinných dominant, zejména pak Řípu a Českého středohoří, vznikají v rámci panoramatických pohledů z výše položených míst hodnotné krajinné scenérie.

Indikátory estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině

Indikátory přítomnosti hodnot vizuální charakteristiky - MKR 1 Podluský				
ANALYTICKÁ KRITÉRIA rysy prostorové skladby			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Charakter vymezení prostoru	1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	X	-
	2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	X	-
	3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	-	X
	4	Vymezení prostorů více horizonty	X	-
	5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	X	-
Rysy prostorové struktury	6	Maloplošná struktura – mozaika drobných ploch a prostorů převažujícím přírodním charakterem	-	X
	7	Maloplošná struktura - mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	-	X
	8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	-	X
Konfigurace liniových prvků	9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	X	-
	10	Zřetelné linie vegetačních prvků (okraje lesních porostů, aleje, doprovodná zeleň atd.)	-	X
	11	Zřetelné linie zástavby	X	-
Konfigurace bodových prvků	12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	-	X
	13	Přítomnost zřetelných architektonických dominant	-	X
	14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty	-	X
	15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	-	X
SOUHRNNÁ KRITÉRIA rysy charakteru a identity			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Rozlišitelnost	1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	X	-
	2	Neopakovatelnost krajinných forem	-	X
	3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	-	X
	4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	-	X
	5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys krajinné scény	-	X
Harmonie měřítka krajiny	6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	-	X
	7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	-	X
	8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	-	X
Harmonie vztahů v krajině	9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	-	X
	10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	-	X
	11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	-	X
	12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	X	-
	13	Uplatnění míst s kulturním významem	X	-
	14	Působivá skladba prvků krajinné scény	-	X
	15	Výrazné přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie	-	X

Znaky vizuální charakteristiky a jejich klasifikace

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 1 Podluský		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Živá struktura zástavby, související s polohou v poměrně příkrém údolí	XXX	XX	+
2	Kontrast přírodního projevu koridoru Čepele vůči silně urbanizovaných plochám	XX	X	+
3	Esteticky hodnotné panoramatické pohledy, ve kterých se uplatňují krajinné dominanty Říp, České středohoří a Hazmburk	XXX	XXX	+
4	Zřetelné propojení intravilánů Podlusk a Roudnice nad Labem	XXX	X	-
5	Uzavřenost prostoru níže položených míst hranou údolí	XX	X	+
6	Narušení obrazu sídla novodobou výstavbou a dopravním areálem	XXX	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

MKR 2 Údolí Čepele

Přírodní charakteristika a její hodnota

Z hlediska geomorfologického členění náleží místo krajinného rázu ke geomorfologickému okrsku VIB-1Bb Krabčická plošina. Reliéf je tvořen údolím potoka Čepel táhnoucí se ve směru jih – sever. V údolí není vyvinuta nivní část, pravý břeh je tvořen strmými svahy stoupajícími přímo od vodoteče, naopak levý břeh je charakterizován pozvolna stoupající, mírně zvlněnou plošinou.

Dle Quitta spadá řešené území do teplé klimatické oblasti T2.

Povrchové vody jsou v rámci vymezeného prostoru zastoupeny polopřírodními a umělými vodními nádržemi, nacházejícími se v centrálních částech sídel, a potokem Čepel, který území odvodňuje. Koryto potoka Čepel je téměř po celé délce toku technicky upraveno, resp. meliorováno. Břehový porost je zapojen fragmentárně.

Území náleží do 2. – 3. vegetačního stupně. Potenciální přirozenou vegetací jsou převážně acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), s autochtonní borovicí. Ve vymezeném místě krajinného rázu dominuje plochy orné půdy s vegetačním krytem tvořeným pěstovanými agrocenózami. Enklávy lesních porostů jsou převážně vázány na špatně přístupný terén, resp. na strmé svahy pravého břehu Čepele. Z hlediska druhové skladby se jedná o kulturní bory, ale se zbytky dubohabřin a doubrav.

Indikátory přírodní hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot přírodních charakteristik MKR 2 Údolí Čepele		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	-	X
2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	-	X
3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochr. pásma	-	X
4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma	-	X
5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma	-	X
6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	-	X
7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	-	X
8	Přítomnost ptačí oblasti sítě (PO) Natura 2000	-	X
9	Přítomnost přírodního parku	-	X
10	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP) vč. VKP ze zákona	X	-
11	Krajinné dominanty přírodního charakteru	-	X
12	Přítomnost památných stromů	X	-

	Kategorie	Název	Lokalita	Předmět ochrany
ad. 10	ZOPK	-	k.ú. Kleneč k.ú. Roudnice n.L.	vodní tok a údolní niva
	ZOPK	-	k.ú. Kleneč	lesy
	ZOPK	-	k.ú. Kleneč	rybníky
	Kód	Název	Lokalita	Předmět ochrany
ad. 12	105032	Dub letní u Vladimírova	u statku Vladimírov p.č. 304 k.ú. Rovné pod Řípem	(Quercus robur L.) - 309 cm

Znaky přírodních hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky přírodní charakteristik MKR 2 Údolí Čepele		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Reliéf tvořený údolím drobného vodního toku s výrazným, strmým pravým břehem	XXX	XX	+
2	Rozsáhlé plochy intenzivně zemědělsky využívané orné půdy	XXX	X	0
3	Enklávy lesních porostů vázaných na strmé svahy pravého břehu Čepele	XXX	XX	+
4	Drobný vodní tok Čepel s technicky upraveným korytem	XXX	X	+
5	Sporadicky se vyskytující prvky nelesní zeleně, reprezentované fragmenty břehových porostů	X	X	+
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Kulturní a historická charakteristika a její hodnota

Vymezené území se vyznačuje silně agrární identitou krajiny. Osídlení je v rámci PDoKP reprezentováno obcí Podluský (vymezeno jako samostatné MKR).

Indikátory kulturní a historické hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky MKR 2 Údolí Čepele		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. pam. ochr. pásma (POP)	-	X
2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)	-	X
3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)	-	X
8	Přítomnost kulturní nemovité památky (vč. navrhované a POP)	-	X
9	Kulturní dominanty	-	X

Znaky kulturní a historické hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky kulturní a historické char. MKR 2 Údolí Čepele		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Poloha ve starobylé zemědělské sídelní oblasti	XX	XX	+
2	Význam Řípu jako českého národního symbolu ovládající celý region „Podřipsko“	XXX	XXX	+
3	Výrazná agrární identita krajiny	XXX	X	+
4				
5	Struktura zemědělské krajiny, tvořená rozsáhlými plochami scelených lánů	XXX	X	0
6	Dochovaná cestní síť (doloženo 1836 – 1852 II. vojenské mapování)	X	X	+
7	Drobná sakrální architektura v obcích (kapličky, boží muka)	XX	X	+

Vysvětlivky:
DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní
DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštějící / X doplňující
DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný

Vizuální charakteristika - estetická hodnota, harmonické měřítko a vztahy v krajině

Krajinná scéna je tvořena konkávním prostorem údolí potoka Čepel. V údolí je patrný kontrast morfolgie terénu levého a pravého břehu. Zatímco levý břeh Čepele je charakterizován mírnými svahy ukloněnými k východu, pravý břeh vyniká gradací čitelného geomorfologického zlomu vůči MKR 3. Matrice je tvořena zemědělskou krajinou rozlehlých lánů scelených polí. Převážně smíšené lesní porosty jsou vázány na prudké svahy. Nelesní zeleň se vyskytuje sporadicky ve formě ostrovů vzrostlých dřevin. Krajinný prostor se vyznačuje výrazně liniovou strukturou. Základní linie toku Čepele, místy s břehovým porostem, je zdůrazněna paralelními liniemi železnice a silnice Vražkov - Roudnice n. L. Struktura členících prvků je zlikvidována. Hranice pozemků jsou tvořeny kontrastem mezi pěstovanými agrocenózami. Významným rysem území je jeho značná urbanizace. Osídlení je soustředěno do velkých vsí ležících podél toku Čepele. Historická zástavba obcí je převážně nedochována. V prostoru dominují hmotově výrazné technicistní stavby se zásadně negativním projevem. Krajinný prostor je čitelně vymezen tvarem reliéfu. Západní a severní hranice je tvořena výraznou linií zalesněné hrany údolí, která při pohledech z nižších poloh tvoří výrazný západní horizont. Esteticky hodnotné krajinné scenerie jsou vázány na lesní porosty podél hrany čepelského údolí. Krajinná scéna velkého měřítka je významně narušována přítomností výrazných technicistních dominant. Tyto dominanty vynikají jak svojí hmotovou výrazností, tak kontrastem charakteru. Jedná se o průmyslové a hospodářské areály přiléhající k intravilánům obcí. Vztahy lidské činnosti a přírodního rámce jsou významně narušeny intenzivní zemědělskou činností. V rámci sekundární struktury krajiny má významně negativní vliv (hlukové emise, úniky chemických látek a maziv) přítomnost ploch průmyslové výroby u obce Podluský.

Indikátory estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině

Indikátory přítomnosti hodnot vizuální charakteristiky - MKR 2 Údolí Čepele				
ANALYTICKÁ KRITÉRIA rysy prostorové skladby			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Charakter vymezení prostoru	1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	X	-
	2	Zřetelné vymezení prostorů okrají porostů	X	-
	3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	-	X
	4	Vymezení prostorů více horizonty	X	-
	5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	-	X
Rysy prostorové struktury	6	Maloplošná struktura – mozaika drobných ploch a prostorů převažujícím přírodním charakterem	-	X
	7	Maloplošná struktura - mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	-	X
	8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	-	X

Konfigurace liniových prvků	9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	X	-
	10	Zřetelné linie vegetačních prvků (okraje lesních porostů, aleje, doprovodná zeleň atd.)	X	-
	11	Zřetelné linie zástavby	-	X
Konfigurace bodových prvků	12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	-	X
	13	Přítomnost zřetelných architektonických dominant	-	X
	14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty	-	X
	15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	X	-
SOUHRNNÁ KRITÉRIA rysy charakteru a identity			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Rozlišitelnost	1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	-	X
	2	Neopakovatelnost krajinných forem	-	X
	3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	X	-
	4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	-	X
	5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys krajinné scény	-	X
Harmonie měřítka krajiny	6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazné měřítkově vybočujících staveb	-	X
	7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	-	X
	8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	-	X
Harmonie vztahů v krajině	9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	-	X
	10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	-	X
	11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	-	X
	12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	-	X
	13	Uplatnění míst s kulturním významem	X	-
	14	Působivá skladba prvků krajinné scény	-	X
	15	Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie	-	X

Znaky vizuální charakteristiky a jejich klasifikace

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 2 Údolí Čepel		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Velké měřítko agrární krajiny	XX	X	-
2	Uzavření prostoru blízkými horizonty	XX	XX	+
3	Výrazné liniové upořádání prostoru (souběžné linie potoka Čepel, lesního porostu pravého břehu údolí)	XXX	XXX	+
4	Výrazná linie lesního porostu vázaného na terénní zlom nad potokem Čepel	XX	XX	+
5	Narušení struktury, charakteru a formy zástavby novodobou výstavbou	XX	X	-
6	Přítomnost výrazných technicistních dominant zemědělských a průmyslových objektů.	XX	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

MKR 3 Levý břeh Labe**Přírodní charakteristika**

Z hlediska geomorfologického členění vymezené místo krajinného rázu tvoří přechod mezi geomorfologickými podcelky Řípská tabule a Tereziňská kotlina. Reliéf je charakterizován výrazným geomorfologickým zlomem, kdy přímo od toku Labe západním směrem strmě stoupá okraj Řípské tabule. Hlavním zástupcem povrchových vod je řeka Labe. Na jižním okraji protíná vymezené území potok Čepel. Další povrchové vody se v území nevyskytují.

Dle Quitta spadá řešené území do teplé klimatické oblasti T2.

Území náleží do 2. – 3. vegetačního stupně. Ve vymezeném místě krajinného rázu naprosto dominují intenzivně zemědělsky využívané plochy s vegetačním krytem tvořeným agrocenózami. Plochy zapojené vzrostlé zeleně nelesního charakteru se vyskytují pouze ve vazbě na geomorfologický zlom, tj. podél levého břehu Labe. Řeka Labe je v daném území významnou krajinnou dominantou a současně nadregionálním prvkem sítě ÚSES (nadregionální biokoridor K10).

Indikátory přírodní hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot přírodních charakteristik MKR 3 Levý břeh Labe		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	-	X
2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	-	X

3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochr. pásma	-	X
4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma	-	X
5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma	-	X
6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	-	X
7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	-	X
8	Přítomnost ptačí oblasti sítě (PO) Natura 2000	-	X
9	Přítomnost přírodního parku	-	X
10	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP) vč. VKP ze zákona	X	-
11	Krajinné dominanty přírodního charakteru	-	X
12	Přítomnost památných stromů	-	X
13	Přítomnost skladebných prvků vyšších ÚSES (regionálních, nadregionálních)	X	-

ad.	Kategorie	Název	Poloha	Předmět ochrany
ad. 10	ZOPK	Labe	k.ú. Roudnice n.L. k.ú. Židovice n.L.	vodní tok
ad. 11	Kód	Název	Poloha	Předmět ochrany
	Přírodní dominanta	Labe	k.ú. Roudnice n.L. k.ú. Židovice n.L.	řeka Labe technicky upravené koryto
ad. 13	Kategorie	Název	Lokalita	Předmět ochrany
	ÚSES - NRBK	K10 řeka Labe	k.ú. Roudnice n.L. k.ú. Židovice n.L.	vodní tok a údolní niva řeky Labe

Znaky přírodních hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky přírodní charakteristiky MKR 3 Levý břeh Labe		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Výrazný geomorfologický zlom přechodu labské nivy do Řípské tabule, kopírujícím levý břeh Labe	XXX	XXX	+
2	Krajinná dominanta tvořená řekou Labe	XXX	XX	+
3	Linie zapojené vzrostlé zeleně vázané na svahy geomorfologického zlomu	X	X	+
4	Dominance intenzivně zemědělsky využívaných ploch	XXX	X	-
5	Absence interakčních prvků v krajině	X	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Kulturní a historická charakteristika a její hodnota

Zástavba převážně agrární krajiny je zastoupena jedním sídelním útvarem středověkého původu - Židovice. V případě Židovic se dle historického urbanistického typu jedná o typickou ulicovku, která kopírovala levý břeh Labe. Struktura zástavby z přelomu 19. a 20. století je poměrně dochována v jižní části obce. V celkovém pohledu je historická struktura zástavby významně degradována novou obytnou výstavbou spolu s průmyslovými a zemědělskými areály v západní až severní části obce. Dochovanost archetypu staveb je znatelná v jižní části intravilánu, a to ve formě umístění na pozemku, orientaci vůči uliční čáře, výškové hladiny zástavby, půdorysu, tvaru střechy a jejich barevném akcentu. Plužina je částečně dochována ve podobě zahrad a políček navazujících na zástavbu jižní části obce.

Indikátory kulturní a historické hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky MKR 3 Levý břeh Labe		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. pam. ochr. pásma (POP)	-	X
2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)	-	X
3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)	-	X
8	Přítomnost kulturní nemovitě památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	-	X
9	Kulturní dominanty	-	X

ad.	Kategorie	Název	Lokalita	Popis
ad. 5	KNP		Židovice	boží muka

Znaky kulturní a historické hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky kulturní a historické char. MKR 3 Levý břeh Labe		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Poloha ve starobylé zemědělské sídelní oblasti	XX	XX	+
2	Význam Řípu jako českého národního symbolu ovládající celý	XXX	XXX	+

	region „Podřipsko“			
3	Absence zástavby v krajině	XXX	XX	+
4	Struktura zemědělské krajiny, tvořená rozsáhlými plochami scelených lánů	XXX	X	-
5	Dochovaná cestní síť 19. století	X	X	+
6	Sítě nadzemního vedení elektrické energie	X	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Vizuální charakteristika - estetická hodnota, harmonické měřítko a vztahy v krajině

Krajinná scéna je tvořená rozsáhlými lány zemědělské půdy. Vzhledem k tvaru reliéfu otevřené náhorní plošiny vyniká krajinný prostor otevřeností vůči ostatním krajinným prostorům. Pro vymezení krajinný prostor je charakteristická výrazná linie železniční tratě kopírující tok Labe. Hranice bloků pozemků je tvořena cestní sítí. Hranice pozemku uvnitř bloků je tvořena kontrastem s pěstovanými agrocenózami. V otevřené krajině se uplatňuje severní, vzdálený horizont tvořený siluetou Českého středohoří, jihovýchodně krajinné scenérie ovládá dominanta hory Říp.

Estetická hodnota krajinného prostoru spočívá pouze ve vizuální vazbě na horu Říp. Hodnotnější krajinné scenérie vznikají také v souvislosti s tokem Labe a břehovými porosty. Intenzivně využívaná zemědělská krajina scelených lánů s absencí členících prvků nevyniká harmonickým výrazem.

Indikátory estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině

Indikátory přítomnosti hodnot vizuální charakteristiky - MKR 3 Levý břeh Labe				
ANALYTICKÁ KRITÉRIA rysy prostorové skladby			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Charakter vymezení prostoru	1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	-	X
	2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	-	X
	3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	-	X
	4	Vymezení prostorů více horizonty	-	X
	5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	X	-
Rysy prostorové struktury	6	Maloplošná struktura – mozaika drobných ploch a prostorů převažujícím přírodním charakterem	-	X
	7	Maloplošná struktura - mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	-	X
	8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	-	X
Konfigurace liniových prvků	9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	X	-
	10	Zřetelné linie vegetačních prvků (okraje lesních porostů, aleje, doprovodná zeleň atd.)	X	-
	11	Zřetelné linie zástavby	-	X
Konfigurace bodových prvků	12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	X	-
	13	Přítomnost zřetelných architektonických dominant	-	X
	14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty	-	X
	15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	X	-
SOUHRNNÁ KRITÉRIA rysy charakteru a identity			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Rozlišitelnost	1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	-	X
	2	Neopakovatelnost krajinných forem	-	X
	3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	X	-
	4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	X	-
	5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys krajinné scény	-	X

Harmonie měřítka krajiny	6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	-	X
	7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	-	X
	8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	-	X
Harmonie vztahů v krajině	9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	-	X
	10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	-	X
	11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	-	X
	12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	X	-
	13	Uplatnění míst s kulturním významem	X	-
	14	Působivá skladba prvků krajinné scény	-	X
	15	Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenérie	-	X

Znaky vizuální charakteristiky a jejich klasifikace

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 3 Levý břeh Labe	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev

1	Absence členících prvků náhorních poloh zemědělské krajiny	XXX	X	0
2	Projev zalesněného geomorfologického zlomu tvořícího levý břeh Labe	XX	XX	+
3	Otevřená scéna výše položených míst s přímou vizuální vazbou na krajinnou a kulturní dominantu Říp	XXX	XXX	+
4	Přítomnost krajinné a kulturní dominanty toku Labe	X	X	+
5	Panorama Českého středohoří tvořícího vzdálený západní až severní horizont	X	XXX	+
6	Vizuální exponovanost krajinného prostoru v pohledové ose Říp - České středohoří, uplatnění v krajinných panoramatech	XX	X	+
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

MKR 4 Perucká tabule

Přírodní charakteristika

Z hlediska geomorfologického členění se vymezené místo krajinného rázu nachází na hranici okrsku VIB-1Bb Krabčická plošina a okrsku VIB-1Ba Perucká tabule, v rámci podcelku Řípská tabule. Typický reliéf členité pahorkatiny Řípské, resp. Perucké tabule je v rámci vymezeného místa krajinného rázu tvořen plochými, táhlými hřbety, západně navazující na svahy údolí Čepele. V reliéfu se uplatňuje struktura nízkých vrchů. S vysokou polohou území koresponduje značná větrná eroze.

Dle Quitta spadá řešené území do teplé klimatické oblasti T2.

Povrchové vody jsou ve vymezeném krajinném prostoru zastoupeny pouze drobnou vodotečí *Račiněveská strouha*. Koryto *Račiněveské strouhy* je v celé délce technicky upraveno. Vodní plochy jsou vázány na prostory těžby štěrkopísků.

Území náleží do 2. – 3. vegetačního stupně. Ve vymezeném místě krajinného rázu naprosto dominují plochy intenzivně zemědělsky využívané orné půdy. Plochy vzrostlé zeleně se vyskytují pouze sporadicky ve formě malých ostrůvků. Tyto pak v silně agrární krajině jako jediné plní funkci prvků územního systému ekologické stability. Vegetačním krytem vymezeného území jsou agrocenózy, z nichž převažují obilniny. Západním směrem, dále v území Perucké tabule, se podíl vzrostlé zeleně významně zvyšuje, a to ve formě enkláv lesních porostů vázaných na údolní svahy potoků, které se zařezávají do členité pahorkatiny. Mimo intenzivní zemědělskou výrobu představuje nejvýznamnější narušení přírodní složky krajiny zejména rozsáhlá těžba štěrkopísků, jejíž plochy se nacházejí podél západní hranice vymezeného území. Dalším negativním faktorem je těleso dálnice D8.

Indikátory přírodní hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot přírodních charakteristik MKR 4 Perucká tabule		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	-	X
2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	-	X
3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochr. pásma	-	X
4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma	-	X
5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma	-	X
6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	-	X
7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) síť Natura 2000	-	X
8	Přítomnost ptačí oblasti síť (PO) Natura 2000	-	X
9	Přítomnost přírodního parku	-	X
10	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP) vč. VKP ze zákona	-	X
11	Krajinné dominanty přírodního charakteru	-	X
12	Přítomnost památných stromů	X	-

Znaky přírodních hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky přírodní charakteristiky MKR 4 Perucká tabule		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Rozsáhlé plochy intenzivně obhospodařovaných agroceóz	XXX	XX	-
2	Výskyt kvalitních půd	XX	X	+
3	Omezená přítomnost biotopově neklasifikovatelných TTP	X	X	0
4	Sporadicky se vyskytující nesouvislá střední a vysoká zeleň nelesního charakteru	XX	X	+
5	Reliéf tvořený náhorními plochými hřbety členité pahorkatiny se strukturou plochých, nízkých vrchů, ukloněný k jihovýchodu	XXX	X	+
6	Sporadicky se vyskytující remízy (významná interakční funkce)	XX	X	+
7	Narušení reliéfu těžbou	XX	XX	-
8	Narušení přírodní složky průmyslovou výrobou	XX	X	-

Vysvětlivky:
DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní
DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující
DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný

Kulturní a historická charakteristika a její hodnota

Vymezené místo krajinného rázu je z většiny tvořeno ornou půdou. V rámci území se nenacházejí žádné sídelní útvary, vymezený krajinný prostor se okrajově dotýká obce Dušníky. Urbanizované plochy jsou tak reprezentovány převážně průmyslovými, obchodními, zemědělsko výrobními areály a tělesem dálnice D8, která území protíná. Významným znakem je těžba štěrkopísků. S absencí sídelních útvarů koresponduje absence kulturně nebo urbanisticky hodnotných prvků. Kulturní význam je reprezentován silnou vazbou na dominantu Řípu.

Indikátory kulturní a historické hodnoty.

Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky MKR 4 Perucká tabule		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. pam. ochr. pásma (POP)	-	X
2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)	-	X
3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)	-	X
8	Přítomnost kulturní nemovitě památky (vč. navrhované a POP)	-	X
9	Kulturní dominanty	-	X

Znaky kulturní a historické hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky kulturní a historické char. MKR 4 Perucká tabule		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Poloha ve starobylé zemědělské sídelní oblasti	X	X	+
2	Význam krajiny Podřipska v české historii	XXX	XXX	+
3	Urbanizované plochy tvořené průmyslovými areály a objekty	XXX	XX	-
4	Výrazná agrární identita krajiny	XX	XX	0
5	Struktura zemědělské krajiny, tvořená rozsáhlými plochami scelených lánů	XXX	X	-
6	Rozvinutá síť nadzemních sítí technického vybavení	X	X	-
7	Místa aktivní těžby štěrkopísků	XX	XX	-

Vysvětlivky:
DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní
DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující
DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný

Vizuální charakteristika - estetická hodnota, harmonické měřítko a vztahy v krajině

Místo krajinného rázu tvoří západní hranici řešeného území (resp. PDoKP). Krajinná scéna je tvořena agrární krajinou se silným impaktem průmyslové výroby a těžby. Reliéf je tvořen náhorními partiemi členité pahorkatiny Perucké tabule, které jsou ukloněny směrem k jihu až k jihovýchodu. V krajinné matici dominují rozsáhlé lány zemědělské půdy, které jsou doplněny výrobními areály a plochami aktivní těžby štěrkopísků. Prvky vzrostlé zeleně se vyskytují ojediněle, resp. zapojené vzrostlé zeleně. Nekompaktní linie lesních enkláv podél terénní hrany údolí potoka Čepel vymezuje západní hranici krajinného prostoru. Struktura členících prvků je zastoupena pouze nevýraznými liniemi porostů podél silnic a technicky upravených vodních kanálů tvořícími spolu se silniční sítí hranice velké bloky. V jihozápadní části krajinného prostoru se uplatňuje nízký zalesněný vrch. Podíl urbanizovaných ploch je poměrně značný. Osídlení je tvořeno čtyřmi vesnickými sídelními útvary. Členění jednotlivých ploch

v rámci krajinné matrice nevyniká harmonií. Přechod mezi jednotlivými plochami v rámci bloků tvořen barevným kontrastem mezi pěstovanými agroceózami. Krajinný prostor je čitelně vymezen reliéfem a vzrostlou zelení. Dominantním rysem je vizuální vazba na horu Říp, která celý krajinný prostor ovládá. V severní a jihovýchodní části území se uplatňují blízké, zalesněné horizonty. Ve středních partiích vymezeného území (západně od Řípu) se prostor se stoupající nadmořskou výškou otevírá východním směrem.

Vymezené místo krajinného rázu se samo osobě nevyznačuje přítomností a koncentrací prvků, které by tvořily esteticky hodnotné scenérie, přesto lze území charakterizovat jako esteticky hodnotné, a to v souvislosti s přímým vizuálním propojením na horu Říp. Hora Říp, tyčící se nad zalesněným svahem čepelského údolí, z jejíhož úpatí vystupuje čitelná linie lipové aleje zcela opanuje východní pohledy. Tyto pohledy jsou pak doplněny výraznou siluetou věže krabčického kostela. Zásadní roli hraje vymezený prostor také v severozápadních výhledech z Řípu. Zejména jeho severní partie zasahuje do krajinné osy Říp – Hazmburk.

Disharmonický výraz místy až nudné agrární krajiny velkého měřítka podtrhuje přítomnost těžebních prostorů, průmyslových a obchodních areálů. Vzhledem ke značnému plošnému rozsahu a průmyslovému charakteru areálů dochází k významnému, negativnímu ovlivnění přírodního rámce, převážně tvořeného ornou půdou.

Indikátory estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině

Indikátory přítomnosti hodnot vizuální charakteristiky - MKR 4 Perucká tabule				
ANALYTICKÁ KRITÉRIA rysy prostorové skladby			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Charakter vymezení prostoru	1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	-	X
	2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	-	X
	3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	-	X
	4	Vymezení prostorů více horizonty	-	X
	5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	X	-
Rysy prostorové struktury	6	Maloplošná struktura – mozaika drobných ploch a prostorů převládajícím přírodním charakterem	-	X
	7	Maloplošná struktura - mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	-	X
	8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	-	X
Konfigurace liniových prvků	9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	X	-
	10	Zřetelné linie vegetačních prvků (okraje lesních porostů, aleje, doprovodná zeleň atd.)	-	X
	11	Zřetelné linie zástavby	-	X
Konfigurace bodových prvků	12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	-	X
	13	Přítomnost zřetelných architektonických dominant	-	X
	14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty	-	X
	15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	X	-
SOUHRNNÁ KRITÉRIA rysy charakteru a identity			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Rozlišitelnost	1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	X	-
	2	Neopakovatelnost krajinných forem	-	X
	3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	X	-
	4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	-	X
	5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys krajinné scény	-	X
Harmonie měřítka krajiny	6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	-	X
	7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	-	X
	8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	-	X
Harmonie vztahů v krajině	9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	-	X
	10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	-	X
	11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	-	X
	12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	X	-
	13	Uplatnění míst s kulturním významem	X	-
	14	Působivá skladba prvků krajinné scény	-	X
	15	Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie	-	X

Znaky vizuální charakteristiky a jejich klasifikace

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 4 Perucká tabule		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Otevřenost reliéfu náhorních plochých hřbetů Perucké tabule	XXX	X	0
2	Velké měřítko uspořádání jednotlivých prvků v krajinné scéně s disharmonickým výrazem	XX	X	-
3	Krajinná matrice tvořená scelenými, rozlehlými lány orné půdy	XX	X	-
4	Absence lesních porostů, členících a interakčních prvků	X	X	-
5	Prostorové propojení na Říp a jeho dominance ve východních pohledech	XXX	XXX	+
6	Poloha v krajinné ose Říp – Hazmburk (– České středohoří)	XX	XXX	+
7	Absence běžné zástavby, resp. sídelních útvarů či rozvolněné, obytné zástavby	X	X	0
8	Narušení reliéfu rozsáhlými těžebními plochami	XX	XX	-
9	Přítomnost průmyslových a obchodních areálů	XX	XX	-
10	Charakteristické průhledy severním směrem, horizont tvořený siluetou Českého středohoří	XX	XXX	+
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

MKR 5 Roudnice nad Labem**Přírodní charakteristika**

Z hlediska geomorfologického členění se vymezené místo krajinného rázu nachází na hranici podcelků Řípská tabule a Terezínská kotlina. Reliéf je charakterizován výrazným geomorfologickým zlomem, kdy z ploché říční nivy pravého břehu Labe strmě stoupá severovýchodní okraj Řípské tabule. Ve vymezeném krajinném prostoru tento zlom zleva kopíruje tok řeky Labe.

Dle Quitta spadá řešené území do teplé klimatické oblasti T2.

Hlavním zástupcem povrchových vod je řeka Labe, jižním okrajem vymezeného území protéká potok Čepel. Vodní plochy se v území prakticky nevyskytují.

V převážně urbanizovaném území, se místy vyskytují plochy s vegetačním krytem, který je reprezentován parky, popř. městskou zelení parkového charakteru, zahradami a solitérními dřevinami. V druhovém složení dřevin převládají kultivary.

Řeka Labe je v daném území významnou krajinnou dominantou národního významu a současně nadregionálním prvkem sítě ÚSES (nadregionální biokoridor K10).

Významné, plošné narušení terciární krajinné struktury představují rozsáhlé průmyslové zóny navazující na historické jádro města a východní okraj intravilánu města.

Indikátory přírodní hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot přírodních charakteristik MKR 5 Roudnice nad Labem		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	-	X
2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	-	X
3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochr. pásma	-	X
4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma	-	X
5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma	-	X
6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	-	X
7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	-	X
8	Přítomnost ptačí oblasti sítě (PO) Natura 2000	-	X
9	Přítomnost přírodního parku	-	X
10	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP) vč. VKP ze zákona	X	-
11	Krajinné dominanty přírodního charakteru	X	-
12	Přítomnost památných stromů	X	-
13	Přítomnost skladebných prvků vyšších ÚSES (regionálních, nadregionálních)	X	-

	Kategorie	Název	Lokalita	Předmět ochrany
ad. 10	ZOPK	řeka Labe	k.ú. Roudnice n/L	vodní tok a údolní niva
	registrovaný	Horův park	Roudnice n/L	park
	registrovaný	Park na Karlově náměstí	Roudnice n/L	park
	registrovaný	Park pod rozhlednou	Roudnice n/L	park
	registrovaný	Tyršův park	Roudnice n/L	park
ad. 11	Kategorie	Název	Lokalita	Předmět ochrany
	přírodní dominanta	Labe	k.ú. Roudnice nad Labem	Řeka Labe technicky upravené koryto

	Kód	Název	Lokalita	Předmět ochrany
ad. 12	105027	Dřezovec trojtrnný	v areálu Vyšší odborné školy ve Špindlerově ulici; p.č. 1973 k.ú. Roudnice n. L.	(Gleditsia triacanthos L.) - 210 cm
	101872	Lípa u Lidušky	v areálu základní umělecké školy (Rvačov) p.č. 156 k.ú. Roudnice n. L.	(Tilia cordata Mill.) - 306 cm
	101871	Platan v nemocnici	v areálu nemocnice p.č. 1682/1 k.ú. Roudnice n. L.	(Platanus hispanica Mill.) - 300 cm

Znaky přírodních hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky přírodní charakteristiky MKR 5 Roudnice nad Labem		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Krajinná dominanta toku řeky Labe	XXX	XX	+
2	Převaha urbanizovaných ploch	XXX	X	-
3	Plochy městské zeleně, parků a zahrady	X	X	+
4	Technicky upravené koryto Labe	XX	XX	+
5	Reliéf je tvořen příkrým svahem geomorfologického zlomu	XXX	XX	+
6	Emise průmyslové zóny	XXX	XX	-
7	Výskyt památných stromů	X	X	+
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Kulturní a historická charakteristika a její hodnota

Vymezený krajinný prostor tvoří intravilán města Roudnice nad Labem, přičemž velká část plochy města je vyhlášena městskou památkovou zónou.

Poloha

Město Roudnice nad Labem leží v příkrém svahu podél levého břehu řeky Labe v místě, kde se Labe pravým obloukem zařezává pod Krabčickou, resp. Řipskou plošinu.

Historie

Osídlování Roudnicka bylo soustředěno do blízkosti labského brodu, kudy procházela tzv. Lužická stezka (významná cesta z Prahy do Horní Lužice). První historické zmínky o Roudnici se datují k roku 1167 a 1176 k existujícímu biskupskému dvoru. Vznik města je kladen do období před rokem 1239. Název města je odvozen od pramene železité „rudné“ vody vyvěrající pod Augustiniánským kostelem. Po dobu vznikajícího města byla předurčena jeho polohou v nivě řeky Labe. Nejprve byl osídlen levý břeh, který byl i zároveň přirozenou hranicí před nepřátelskými vpády ze severu. Toto postačovalo až do roku 1378. Následně bylo vlivem narůstajícího počtu obyvatel město rozšířeno jižním směrem mezi dva ostrohy, z nichž na jednom stál románský hrad. Město bylo do té doby neopevněno. O první opevnění se postaral biskup Tobáš z Bechyně na základě povolení krále Václava II. Následně bylo město obehnané dřevěnou palisádovou hradbou. V roce 1378 bylo arcibiskupem Janem Očkem z Vlašimi zbudováno Nové město roudnické obehnané již kamennou hradbou se čtyřmi branami (pátou se stala mostecká věž). Do historie města se nejvíce zapsal biskup Jan IV. z Dražic (1301 - 1343), který inicioval vznik dvou nejvýznamnějších roudnických staveb vrcholného středověku, kamenného mostu a kláštera augustiniánských kanovníků (obojí založeno 1333). Za arcibiskupa Jana Očka z Vlašimi bylo založeno v roce 1378 Nové Město roudnické. Doba mezi koncem husitství a počátkem 17. století se v Roudnici vyznačuje častým střídáním světských držitelů. Nejvýznamnější z nich byli na konci 16. stol. Rožmberkové (Vilém z Rožmberka). Po jeho smrti se Vilémova poslední

žena, Polyxena z Pernštejna, v roce 1603 provdala za Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkowicz a Roudnice tak připadla na více než 300 let do majetku tohoto předního českého rodu.

Přelom 18. a 19. století přinesl počátek novodobé emancipace českého národa a Roudnice se stala jedním z center vlastenecké obrody. S průmyslovým rozvojem došlo ke zbourání hradeb, které svíraly město po 600 let. Výraznou změnu původního centra Roudnice umocnila výstavba pily, cukrovaru, lihovaru, továrny na zemědělské stroje a zavedení železnice 1848 – 1850 v dosud přísně zemědělské krajině. V roce 1850 zaniklo roudnické zámecké panství. V roce 1910 (jako logický vrchol industrializace) byl vybudován nový železný most, který po 300 letech spojil oba břehy. Od té doby má Roudnice přídomek nad Labem. Nová éra výrazně změnila tvář města, vyrostly nové obytné čtvrti i hospodářské objekty. Od konce 19. století postupně probíhala proměna Roudnice nad Labem na moderní město a tento vývoj pak pokračuje s většími či menšími úspěchy až do dnešních dnů.

Historický urbanistický typ: poříční vesnice

Původní zástavba byla situována podél stezky, která kopírovala levý břeh řeky Labe.

Stávající urbanistický typ: město

Zástavba poříční vesnice se během 12. a 13. století rozvinula do města. V této době byl postaven původně románský hrad, později přestavěný na zámek v barokním stylu. Zásadní změnou prošla Roudnice ve 14. století, kdy bylo město významně rozšířeno. Do té doby neopevněné město bylo obehnané kamennou hradbou se čtyřmi branami, čímž vzniklo „Nové město roudnické“. Další výrazné změny resp. rozvoj počaly na přelomu 19. století, spolu s rozvojem průmyslové výroby. S tímto souvisí vybudování rozsáhlého průmyslového areálu při jižním okraji města - Roudnické slévárny a strojírny.

Dochovanost urbanistického typu

Historická struktura zástavby je dochována pouze v jádru města. Hranice historického jádra korespondují s hranicí městské památkové zóny. V této zóně převažuje struktura zástavby 18. století. Mimo historické jádro je struktura zástavby různorodá, významně znehodnocena panelovými sídlištěm při západním okraji intravilánu a průmyslovými areály.

Plužina: traťová až úseková

Dle historických mapových podkladů stabilního katastru (1840) byly zemědělské pozemky v okolí Roudnice členěny jak do úzkých tratí pravidelného uspořádání, tak do nepravidelných úseků bez sjednocené orientace.

Dochovanost plužiny

Plužina je zcela urbanizována.

Historický architektonický typ (stav před II. sv. válkou)

Zástavba byla do poloviny 19. století tvořena řadami jedno až třípodlažních domů podél veřejných komunikací. Typickým prvkem zástavby Roudnice je náměstí umístěné ve svahu, v ose mostu přes řeku Labe. Zástavba náměstí byla postupně přestavěna měšťanskými domy. Ve formě a architektonickém řešení jednotlivých staveb se postupně odrážely stavební slohy baroko, klasicismus, novorenesance, novobaroko, secese, funkcionalismus, které nahradily původní románskou a gotickou architekturu. Mezi velkým množstvím kulturních památek lze identifikovat výrazné kulturní dominanty, a to areál Roudnického zámku s budovou bývalého zámeckého pivovaru, Augustiniánský klášter s kostelem Narození P. Marie a barokní zvonicí.

Míra zachovalosti historického architektonického typu

V historickém jádru, tvořeném městskou památkovou zónou, je významně dochována zástavba 17. až 19. století. Zástavba se postupně rozvíjela od historického jádra města jižním směrem. V průběhu 19. století vznikla první průmyslová zóna zaměřená na výrobu zemědělských strojů. Obytná zástavba ve formě městských domů vznikala do 1. poloviny 20. století. Od této doby je zástavba definována jako novodobá a je charakterizována zejména tzv. „socialistickou“ výstavbou. Od 60. let minulého století proběhla rozsáhlá výstavba bytových domů, panelových sídlišť v západní a průmyslových zón ve východní a jižní části města.

Současná architektonická hodnota sídla

Historické jádro města, ve kterém je dochována struktura zástavby i charakter a forma staveb tvoří přibližně 20 % rozlohy města. V současnosti intravilánu dominuje obytná a průmyslová zástavba 20. století. V novodobé obytné zástavbě je patrný silný vliv socialistické i „moderní architektury“, která nerespektuje typické znaky a formu historických staveb (výrazně geometrické řešení, barevné řešení fasád ...atd.). Zásadní, negativní zásah představují horizontálně i vertikálně dominující objekty rozsáhlých průmyslových areálů ve východních partiích města.

Indikátory kulturní a historické hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky MKR 5 Roudnice nad Labem		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. pam. ochr. pásma (POP)	-	X
2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)	-	X
3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)	X	-
6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)	-	X
8	Přítomnost kulturní nemovitě památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	X	-
9	Přítomnost kulturní dominanty	X	-

ad. 5	Kategorie	Název	Lokalita	Popis
	MPZ	Roudnice nad Labem	Roudnice nad Labem	Roudnice n.L.
ad. 8	Kategorie	Název	Lokalita	Popis
	KNP		Roudnice n.L.	kostel evangelický
	KNP		Roudnice n.L.	kaple Nejsvětější Trojice
	KNP		Roudnice n.L.	kaple sv. Josefa
	KNP		Roudnice n.L.	kaple sv. Rosálie
	KNP		Roudnice n.L.	kaple sv. Viléma
	KNP		Roudnice n.L.	židovský hřbitov - Havlíčkova
	KNP		Roudnice n.L.	sloup se sochou sv. Jana Nepomuckého - před sýpkou
	KNP		Roudnice n.L.	sloup se sochou sv. Vavřince
	KNP		Roudnice n.L.	socha Čechie - na mostě
	KNP		Roudnice n.L.	sýpka
	KNP	č.p.1	Roudnice n.L.	zámek
	KNP	č.p.7	Roudnice n.L.	městský dům - Očkova
	KNP	č.p.8	Roudnice n.L.	městský dům - Karlovo nám.
	KNP	č.p.9	Roudnice n.L.	městský dům - Karlovo nám.
	KNP	č.p.12	Roudnice n.L.	městský dům - Řipská
	KNP	č.p.13	Roudnice n.L.	městský dům - Řipská
	KNP	č.p.14	Roudnice n.L.	městský dům - Řipská
	KNP	č.p.15	Roudnice n.L.	městský dům - Řipská
	KNP	č.p.17	Roudnice n.L.	městský dům - Karlovo nám.
	KNP	č.p.18	Roudnice n.L.	městský dům - Karlovo nám.
	KNP	č.p.20	Roudnice n.L.	městský dům - Karlovo nám.
	KNP	č.p.21	Roudnice n.L.	radnice - Karlovo nám.
	KNP	č.p.22	Roudnice n.L.	městský dům
	KNP	č.p.37	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.38	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.46	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.48	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.50	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.53	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.54	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.55	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.56	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.57	Roudnice n.L.	dvorec Bílinský - torzo (obytný dům) - Na Stupních
	KNP	č.p.58	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.59	Roudnice n.L.	městské opevnění s č.p. 59 - Husovo nám.
	KNP	č.p.60	Roudnice n.L.	městský dům - Husovo nám.
	KNP	č.p.97	Roudnice n.L.	činžovní dům - Arnoštova
	KNP	č.p.98	Roudnice n.L.	spořitelna - Arnoštova
	KNP	č.p.101	Roudnice n.L.	m. dům, celk. hmota, uliční fasáda - nám. Jana z Dražic
	KNP	č.p.104	Roudnice n.L.	městský dům - nám. Jana z Dražic
	KNP	č.p.165	Roudnice n.L.	městský dům - Rvačov
	KNP	č.p.173	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.174	Roudnice n.L.	klášter augustiniánský - Komenského
	KNP	č.p.176	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.178	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.179	Roudnice n.L.	městský dům - ve Smečkách
	KNP	č.p.184	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.187	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.192	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova, č.p. 192 a č.p.282
	KNP	č.p.193	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.195	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.196	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.197	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.198	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.199	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova

Územní studie ploch Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1 v Roudnici nad Labem

	KNP	č.p.200	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.202	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.204	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.234	Roudnice n.L.	městský dům - Třebízského
	KNP	č.p.241	Roudnice n.L.	měšťanský dům
	KNP	č.p.276	Roudnice n.L.	městský dům - Havlíčkova
	KNP	č.p.297	Roudnice n.L.	vodní mlýn - Mlýnská
	KNP	č.p.307	Roudnice n.L.	městský dům - nám. Jana z Dražic
	KNP	č.p.317	Roudnice n.L.	městský dům - nám. Jana z Dražic
	KNP	č.p.323	Roudnice n.L.	zámecký pivovar - Poděbradova
	KNP	č.p.742	Roudnice n.L.	předměstský dům - Panský dům
	KNP	č.p.757	Roudnice n.L.	zájezdni hostinec U chmelového věnce - Žižkova
	KNP	č.p.819	Roudnice n.L.	městský dům - Libušina
	KNP	č.p.828	Roudnice n.L.	městský dům - Libušina
	KNP	č.p.878	Roudnice n.L.	městský dům - Libušina
	KNP	č.p.891	Roudnice n.L.	městský dům - Komenského
	KNP	č.p.892	Roudnice n.L.	měšťanský dům - tř. T. G. Masaryka
	KNP	č.p.894	Roudnice n.L.	městský dům - tř. T. G. Masaryka
	KNP	č.p.896	Roudnice n.L.	městský dům - tř. T. G. Masaryka
	KNP	č.p.900	Roudnice n.L.	měšťanský dům - Libušina
	KNP	č.p.903	Roudnice n.L.	městský dům - Josefa Hory
	KNP	č.p.911	Roudnice n.L.	městský dům - Komenského
	KNP	č.p.912	Roudnice n.L.	městský dům - Komenského
	KNP	č.p.920	Roudnice n.L.	městský dům - Josefa Hory
	KNP	č.p.1414	Roudnice n.L.	vila - Máchova
ad. 9	Kategorie	Název	Lokalita	Popis
	Kulturní dominanta	Roudnický zámek	č.p. 1 Roudnice nad Labem	Raně barokní zámek v Roudnici nad Labem vznikl v letech 1652 – 1684 na místě původního románského hradu. Počátkem 2. poloviny 16. stol. bylo postaveno italskými mistry východní křídlo, navazující na okrouhlou věž tvořící východní zakončení hradu. Další stavební úpravy následovaly v roce 1575. Konečného vzhledu docílil zámek ve vlastnictví Václava E. Lobkowicze. V roce 1652 za pomoci italských architektů Pietra Kolomba, Francesca Carattinia, Carla Orsolinia a Antonia Porta celý zámek radikálně přestavěl. Za druhé světové války sloužil zámek jako kasárna německé armády, po ní armádě české, až do roku 2009 zde sídlila vojenská konzervatoř.
ad. 9	Kulturní dominanta	Augustiniánský klášter s kostelem Narození P. Marie a barokní zvonici	Roudnice nad Labem	Rímskokatolický kostel Narození Panny Marie v Roudnici nad Labem nechal v roce 1333 postavit pražský biskup Jan IV. z Dražic spolu s klášteřem augustiniánů na místě bývalého románského kostelíka, který byl po úpravě pojat do nové stavby jako sakristie. Výstavba kostela i kláštera byla dokončena v roce 1360. Byl poškozen nejprve za husitských válek a později požárem v roce 1676. V letech 1725 až 1734 byl barokně přestavěn a jeho poslední větší oprava se uskutečnila v roce 1938. Kostel se nachází nedaleko Labe na rohu Komenského a Havlíčkovy ulice a má tři lodě ukončené dobře prosvětleným kněžištěm. Zejména díky dvěma věžím v západním průčelí je dominantou této části města. Proboštství zde existovalo v letech 1333 až 1516 a dále pak od roku 1594 jako sekulární, od 1. července 1994 přeměněné na farnost. Klášter je výjimečnou památkou gotického umění a barokní gotiky.

Znaky kulturní a historické hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky MKR 5 Roudnice nad Labem		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Středověký původ města	XX	XX	+
2	Kulturní význam Roudnice v českých dějinách	XXX	XX	+
3	Městská památková zóna tvořená dochovaným historickým jádrem s velkým počtem kulturních památek	XX	XXX	+
4	Výrazné kulturní dominanty roudnického zámku, kostela Narození p. Marie s barokní zvonící	XXX	XXX	+
5	Narušení obrazu sídla panelovou výstavbou v západní části města	XXX	XX	-
6	Průmyslový areál jižně navazující na historické jádro města (vznik na přelomu 18. a 19. století)	XX	XX	-
7	Rozsáhlá průmyslová zóna ve východní části (vznik ve 20. století)	XXX	XXX	-
8	Výrazně negativně se projevující, architektonická dominant - výrobní objekt Vitany	XX	XXX	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Vizuální charakteristika - estetická hodnota, harmonické měřítko a vztahy v krajině

Krajinná scéna je tvořena intravilánem města, situovaného ve svahu ukloněném k severu podél levého břehu Labe. V rámci vymezeného území je krajinná matrice tvořena urbanizovanými plochami - budovy, ulice, zahrady, zeleň parkového charakteru ...atd. V historickém centru a východních partiích intravilánu převládá zástavba v liniích podél ulic, dále od centra západním směrem je zástavba dělena do bloků budov.

V pohledově uzavřených „komorním“ prostorech ulic je blízký jižní až jihozápadní horizont patrný pouze z vysoko položených výhledových míst a je tvořen linií zástavby, která pokračuje až na hranu geomorfologického zlomu. Z výše položených míst prostor ovládá silueta Řípu. Vzhledem k tvaru reliéfu je intravilán města otevřen do severních pohledů, kde vznikají hodnotné scenérie přechodu rovinaté labské nivy do vzdáleného horizontu tvořeného monumentální siluetou Českého středohoří.

Přestože jsou v intravilánu města poměrně hojně zastoupeny plochy městské zeleně, nenacházejí se zde místa významnější přírodní hodnoty. V rámci historického centra se pozitivně uplatňují výrazné kulturní dominanty. Význam projevu těchto dominant klesá se vzdáleností od historického centra, kde je narušován přítomností hmotově výraznějších staveb a výškovou, panelovou zástavbou.

Esteticky nejhodnotnější krajinné scenérie, ve kterých se fyzicky uplatňuje cenná zástavba historického jádra, vznikají při jižních pohledech z prostoru labské nivy. Do horizontu tvořeného hustou zástavbou měšťanských domů a architektonicky odlišitelných veřejných budov se promítá výrazná kulturní dominanta roudnického zámku a věže sakrálních staveb, nad kterými se tyčí monumentální silueta Řípu. Širší, panoramatické výhledy jsou devastovány vizuálním kontextem s výškově a hmotově zcela dominující panelovou výstavbou západní části Roudnice. Dalším zásahem do projevu kulturních dominant je přítomnost komínů a výškových objektů náležících k průmyslovým areálům. Výraznou technicistní dominantou se zásadně negativním projevem je objekt Vitana a.s.

Přírodní rámec krajiny je zlikvidován zastavěním. Pozitivním prvkem intravilánu jsou poměrně hojné plochy městské zeleně, které se však nevyznačují větší přírodní hodnotou. Intravilánu v horizontální a vertikální ose dominují průmyslové areály a novodobá zástavba, resp. hmotově a výškově výrazné objekty komínů, výrobních hal a panelových domů.

Indikátory estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině

Indikátory přítomnosti hodnot vizuální charakteristiky - MKR 5 Roudnice nad Labem				
ANALYTICKÁ KRITÉRIA rysy prostorové skladby			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Charakter vymezení prostoru	1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	X	-
	2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	-	X
	3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	X	-
	4	Vymezení prostorů více horizonty	-	X
	5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	X	-
Rysy prostorové struktury	6	Maloplošná struktura – mozaika drobných ploch a prostorů převažujícím přírodním charakterem	-	X
	7	Maloplošná struktura - mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	-	X
	8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	-	X
Konfigurace liniových prvků	9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	X	-
	10	Zřetelné linie vegetačních prvků (okraje lesních porostů, aleje, doprovodná zeleň atd.)	-	X
	11	Zřetelné linie zástavby	X	-
Konfigurace bodových prvků	12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	X	-
	13	Přítomnost zřetelných architektonických dominant	X	-
	14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty	-	X
	15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	-	X
SOUHRNNÁ KRITÉRIA rysy charakteru a identity			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Rozlišitelnost	1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	X	-
	2	Neopakovatelnost krajinných forem	-	X
	3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	-	X
	4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	-	X
	5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys krajinné scény	-	X
Harmonie měřítka krajiny	6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	-	X
	7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	-	X
	8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	-	X
Harmonie vztahů v krajině	9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	-	X
	10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	-	X
	11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	-	X
	12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	X	-
	13	Uplatnění míst s kulturním významem	X	-
	14	Působivá skladba prvků krajinné scény	-	X
	15	Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie	-	X

Znaky vizuální charakteristiky a jejich klasifikace

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 5 Roudnice nad Labem		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Poloha města v příkrém svahu otevřeném do ploché labské nivy	XXX	XX	+
2	Horizont tvořený linií zástavby při pohledech S - J pohledech	XXX	XX	+
3	Dochovanost historické jádra města ve struktuře o formě staveb	XX	XX	+
4	Uplatnění kulturních dominant města a jejich vizuální kontext s Řípem v jižních pohledech z prostoru labské nivy	XXX	XXX	+
5	Narušení panoramatu města výškovými a hmotově výraznými stavbami	XXX	XX	-
6	Dominance průmyslových areálů a čtvrtí panelové výstavby v obrazu města	XX	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

MKR 6 - Hora Říp**Přírodní charakteristika**

Říp je vulkanickou kupou vypreparovanou ze svrchnokřídových sedimentů české křídové pánve, zdvihající se do výšky 240 m n. m. Její vznik je spjat s projevy mladé vulkanické aktivity (ve svrchní křídě až čtvrtohorách). V blízkosti Řípu se kříží dvě základní kenozoické (tj. třetihorní až čtvrtohorní) struktury spjaté s formováním Českého masivu, a to oharecký rift a labská vulkano-tektonická zóna. Zvoncovitý tvar Řípu vznikl kombinací vulkanické kupy a stmelených sutí na jejím úpatí. Říp je tvořen

nefelinitem s minimálním obsahem olivínu. K. Žebera a J. Mikula popisují geologii Řípu jako přírodní kanál stratovulkánu se střídajícími se polohami lávových výlevů a nesouvislých sopečných vyvrženin. Dle Quitta krajinný prostor spadá do teplé klimatické oblasti T2. Na Řípu je vyvinut vrcholový fenomén. V rámci vymezeného krajinného prostoru se nevyskytují žádné vodní plochy a toky. Při úpatí Řípu se nachází několik nepříliš vydatných pramenišť.

Potenciálně přirozenou vegetací svahů Řípu jsou stepní společenstva. Převažující primární bezlesí potvrzuje výskyt extrémně světlomilných a suchomilných druhů, přísně vázaných na skalnatá stanoviště. Relikty těchto stanovišť jsou patrné na jižních svazích Řípu. Plochy dochovaných stepních společenstev jsou zahrnuty do systému NATURA 2000 jako evropsky významná lokalita. V současnosti v rámci vegetačního krytu převažují lesní porosty vyznačující se velkou dynamikou sukcese. Z historických pramenů vyplývá, že lesní porost byl uměle vysazen přibližně před 120 lety. Okolí vrcholu hory Říp je do značné míry ovlivněno dlouhodobou, poměrně intenzivní synantropizací. Z četných biologických průzkumů vyplývá, že se mimo plochy zachovalých stepních společenstev nevyskytuje vegetace, která by měla zásadní přírodní hodnotu.

Indikátory přírodní hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot přírodních charakteristiky		Přítomnost indikátoru	
MKR 6 Hora Říp		ANO	NE
1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	-	X
2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)	-	X
3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochr. pásma	-	X
4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma	-	X
5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma	-	X
6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	X	-
7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	X	-
8	Přítomnost ptačí oblasti sítě (PO) Natura 2000	-	X
9	Přítomnost přírodního parku	-	X
10	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP) vč. VKP ze zákona	X	-
11	Krajinné dominanty přírodního charakteru	X	-
12	Přítomnost památných stromů	X	-
13	Přítomnost skladebných prvků vyšších USES (regionálních, nadregionálních)	X	-

ad. 6	Kategorie	Název	Poloha	Předmět ochrany
	PP	Hora Říp	k.ú. Mnetěš k.ú. Vražkov	Ochrana biotopů (viz. EVL) a zvláště chráněných a významných druhů rostlin a živočichů. Rozloha 81,13 ha.
ad. 7	Kód	Název	Poloha	Předmět ochrany
	CZ0420014	Hora Říp	k.ú. Ctíněves k.ú. Mnetěš k.ú. Rovné p. Ř. k.ú. Vražkov	Kontinentální opadavé křoviny, lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklich, vápnité nebo bazické skalní trávníky, panonské skalní trávníky, chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů. Rozloha 90,0487 ha.
ad. 10	Kategorie	Název	Poloha	Předmět ochrany
	ZOPK	-	k.ú. Ctíněves k.ú. Mnetěš k.ú. Rovné p. Ř. k.ú. Vražkov	lesy
ad. 11	Kategorie	Název	Poloha	Předmět ochrany
	Krajinná dominant	Hora Říp	k.ú. Ctíněves k.ú. Mnetěš k.ú. Rovné p. Ř. k.ú. Vražkov	Vyvěrlá čedičová kupa s výškovým gradientem 180 m vůči okolnímu terénu, tvoří ve v okolním zvlněném terénu Řípské tabule výraznou krajinnou dominantu
ad. 12	Kód	Název	Poloha	Předmět ochrany
	105453	Lipová alej na úpatí Řípu	k.ú. Rovné p. Ř.	stromořadí 143 ks po obou stranách cesty z obce Krabčice k úpatí Řípu
ad. 13	Kategorie	Název	Poloha	Předmět ochrany
	RBC	Hora Říp	k.ú. Ctíněves k.ú. Mnetěš k.ú. Rovné p. Ř. k.ú. Vražkov	Kontinentální opadavé křoviny, lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklich, vápnité nebo bazické skalní trávníky, panonské skalní trávníky, chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů. Rozloha 90,0487 ha

Znaky přírodních hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky přírodní charakteristiky MKR 6 Hora Říp		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Reliéf tvořený vulkanickou kupou s velkým výškovým gradientem vůči okolní krajině	XXX	XXX	+
2	Mocné svahoviny se skalními výchozy a suťovými poli	XX	XX	+
3	Rozsáhlý lesní porost antropogenního původu na svazích	XX	XX	0
4	Enklávy klasifikovaných, endemických stepních společenstev vázaných na nezalesněné plochy	XX	XXX	+
5	Extenzivně obhospodařovaná políčka členěná do teras při úpatí	XXX	XX	+
6	Linie zapojená střední a vysoká zeleň nelesního charakteru členící zemědělskou půdu na úpatí hory	XX	XX	+
7	Sady vyskytující se na západním a jižním úpatí	X	X	+
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spoluurčující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Kulturní a historická charakteristika a její hodnota

Vymezené území je tvořeno horou Říp a jejím úpatím. Vzhledem k tvaru reliéfu, který je z převážné většiny tvořen příkrými svahy, místy se skalními výchozy a vzhledem k vegetačnímu krytu, ve kterém převládají lesní porosty, je urbanizace území eliminována na ojedinělé stavby při úpatí Řípu. Výjimkou je barokní rotunda Sv. Jiří a objekt restaurace nacházející na vrcholu hory. Rotunda Sv. Jiří je významnou kulturní památkou s významem kulturní dominanty. Přes rozsáhlé plochy lesních porostů jsou v rámci vymezeného území, resp. při úpatí hory, jasně patrné známky tradičního, zemědělského využití krajiny. Toto je doloženo přítomností horizontálně členěných drobných políček oddělených mezemi a extenzivně obdělávanými sady podél úpatí hory. Zásadním rysem území je kulturní a historický význam samotné hory Říp. Hora Říp je národním symbolem, který je spojován s počátky osídlení krajiny českým národem.

Indikátory kulturní a historické hodnoty

Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky MKR 6 Hora Říp		Přítomnost indikátoru	
		ANO	NE
1	Přítomnost národní kulturní památky (NKP) vč. pam. ochr. pásma (POP)	X	-
2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. navrhované a POP)	-	X
3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. navrhované a POP)	-	X
5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. navrhované a POP)	-	X
7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ) (vč. navrhované)	-	X
8	Přítomnost kulturní nemovitě památky (KNP) (vč. navrhované a POP)	-	X
9	Kulturní dominanty	X	-

	Kategorie	Název	Poloha	Popis
ad. 1	NKP	Hora Říp s rotundou Sv. Jiří	vrcholové partie hory Říp	viz. níže
ad. 9	Kulturní dominanty	Kaple Sv. Jiří a Sv. Vojtěcha	k.ú. Mnetěš	Je nejstarší dochovanou románskou památkou v našem regionu. první písemně doložený podklad ke kostelíku (rotundě) sv. Jiří a Vojtěcha na hoře Říp se datuje k roku 1126 (KOTYZA, SMETANA 2000).

ad. 9	Kulturní dominanty	Hora Říp	k.ú. Ctiněves k.ú. Mnetěš k.ú. Rovné p. Ř. k.ú. Vražkov	Jméno Říp je původu předšlovanského. Základem je germánské ríp (hora, vyvýšenina), které má latinskou paralelu ve slově rípa (břeh, svah, úbočí) (LOUCKÁ, 1996). S Řípem je spojován příchod našich předků do Čech. Kosmas si byl vědom, že každý národ musí mít svého praotce, a proto odvodil od latinského názvu české země „Bohemia“ praotce jménem „Bohemus“, tj. Čech (KOTYZA, SMETANA 2000). Podle V. Cíla představoval Říp osu světa pravěkých Čech a místo na jeho vrcholu bylo vždy vyhrazeno bohům, nikoliv lidem. Říp nazývá prsem matky Země, který leží uprostřed staré zemědělské krajiny. Říp byl axis mundi - střed pravěkých Čech, na který je možné za dobrého počasí dohlédnout ze všech pravěkých center Čech (CÍLEK, 2002). Monumentální hora Říp v Labské nížině je vypreparovaná ze svrchnokřídových sedimentů české křídové pánve, zdvihá se 240 m.n.m. nad okolí. Její vznik je spjat s projevy mladé vulkanické aktivity (ve svrchní křídě až čtvrtohorách). V
-------	--------------------	----------	--	---

				blízkosti Řípu se kříží dvě základní kenozoické (tj. třetihorní až čtvrtohorní) struktury spjaté s formováním Českého masivu – oharecký rift a labská vulkano-tektonická zóna. Zvoncovitý tvar Řípu vznikl kombinací vulkanické kupy a stmelných sutí na jejím úpatí. Říp je tvořen nefelinitem s minimálním obsahem olivínu (ULRYCH, 2000). K. Žebera a J. Mikula popisují geologii Řípu jako přírodní kanál stratovulkánu se střídajícími se polohami lávových výlevů a nesouvisejících sopečných vyvrženin (ŽEBERA, MIKULA, 1982).
--	--	--	--	---

Znaky kulturní a historické hodnoty a jejich klasifikace

Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky MKR 6 Hora Říp		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Kulturní význam hory Říp jako českého národního symbolu	XXX	XXX	+
2	Památková ochrana v rámci celého vymezeného MKR (NKP)	XXX	XXX	+
3	Extenzivně obhospodařovaná pole na úpatí hory	XX	XX	+
4	Extenzivní sady na úpatí hory	XX	XX	+
5	Sakrální dominanta na vrcholu hory - Rotunda Sv. Jiří	XX	XXX	+
6	Rozvolněná zástavba podél úpatí hory	X	X	0
7	Dostavby a přestavby původních zemědělských a lesnických staveb	XX	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / 0 neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný				

Vizuální charakteristika - estetická hodnota, harmonické měřítko a vztahy v krajině

Krajinná scéna je tvořena zalesněnou čedičovou kupou. tzn. horou a jejím úpatím. Krajinná matrice je tvořena převážně lesními porostem a členěnými zemědělsky využívanými plochami. Podíl urbanizovaných ploch je minimální. Maloplošná struktura působí v krajině harmonicky. Hrany ploch jsou tvořeny vzrostlou vegetací, jsou kontrastní a působí „živě“. Vzhledem ke konfiguraci terénu se poměrně unikátně uplatňuje výrazná linie lipového stromoradí, severně navazující na zalesněný vrchol Řípu. Tato alej tvoří významnou součást horizontu, zejména pak při pohledech ze západu až severu. Osídlení je tvořeno ojedinělými stavbami při úpatí hory. Běžná zástavba je reprezentována stavbami vázanými na tradiční zemědělské a lesnické využití krajiny. Výjimku tvoří objekt restauračního zařízení ve vrcholových partiích hory. Propojení zástavby a přírodního rámce je převážně plynulé. Výjimečná zástavba je reprezentována románskou rotundou na vrcholu hory. Vzhledem k tvaru reliéfu okolních prostorů, tj. mírně zvlněné pahorkatiny přecházející do rozlehlé roviny labské nivy, je zásadním znakem krajinného prostoru jeho výšková gradace vůči okolní krajině, která činí přibližně 180 m. S tímto koresponduje projev izolované kupy jako výrazné krajinné dominanty a související otevření celého prostoru a jeho vizuální propojení s okolními krajinnými prostory. V rámci širších vztahů je severním až západním směrem prostor vizuálně ohraničen jedinečnou siluetou masivu Českého středohoří. Dominantní projev Řípu zásadně umocňuje jeho historický význam. Vymezený krajinný prostor se vyznačuje vysokou estetickou atraktivností, která je dána charakteristikou morfologií terénu, související otevřeností prostoru a texturou povrchu. Krajinná matrice rozčleněných ploch polí a navazujícího lesního porostu se vyznačuje harmonickým měřítkem. V území se nevyskytují žádné prvky narušující proporcionality uspořádání ploch a prvků, a to jak v horizontální, tak ve vertikální ose. V krajině nejsou identifikovány žádné vlivy narušující stávající vztahy v krajině. Objekt restauračního zařízení nacházející se pod vrcholem Řípu působí kontrastně vůči slohovému projevu románské rotundy. Vizuální kontext těchto dvou objektů v dálkových pohledech je eliminován uzavřením restaurace v lesním porostu. Za negativní rys krajinného prostoru považovat rekonstrukce a přestavby nerespektující původní charakter a architektonickou formu staveb.

Indikátory estetické atraktivnosti, estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině

Indikátory přítomnosti hodnot vizuální charakteristiky - MKR 6 Hora Říp				
ANALYTICKÁ KRITÉRIA rysy prostorové skladby			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Charakter vymezení prostoru	1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	-	X
	2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	X	-
	3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	-	X
	4	Vymezení prostorů více horizonty	-	X
	5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	X	-
Rysy prostorové struktury	6	Maloplošná struktura – mozaika drobných ploch a prostorů převažujícím přírodním charakterem	-	X
	7	Maloplošná struktura - mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	X	-
	8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	-	X
Konfigurace liniových prvků	9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřebetnice atd.)	-	X
	10	Zřetelné linie vegetačních prvků (okraje lesních porostů, aleje, doprovodná zeleň atd.)	X	-
	11	Zřetelné linie zástavby	-	X
Konfigurace bodových prvků	12	Přítomnost zřetelných terénních dominant	X	-
	13	Přítomnost zřetelných architektonických dominant	X	-
	14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty	X	-
	15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	X	-
SOUHRNNÁ KRITÉRIA rysy charakteru a identity			Přítomnost indikátoru	
			ANO	NE
Rozlišitelnost	1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	X	-
	2	Neopakovatelnost krajinných forem	X	-
	3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	X	-
	4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	X	-
	5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys krajinné scény	X	-
Harmonie měřítka krajiny	6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	X	-
	7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	X	-
	8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	X	-
Harmonie vztahů v krajině	9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	X	-
	10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	X	-
	11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	X	-
	12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	X	-
	13	Uplatnění míst s kulturním významem	X	-
	14	Působivá skladba prvků krajinné scény	X	-
	15	Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie	X	-

Znaky vizuální charakteristiky a jejich klasifikace

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 6 Hora Říp		Klasifikace identifikovaných znaků		
		Význam	Cennost	Projev
1	Otevřenost reliéfu izolované kupy, absolutní vizuální propojení do rozsáhlé oblasti - projev výrazné krajinné dominanty	XXX	XXX	+
2	Charakteristické, jedinečné, panoramatické průhledy severním až západním směrem do labské nivy s horizontem dramaticky gradujícím do svahů Českého středohoří	XX	XXX	+
3	Zemědělské využití ploch při úpatí hory, podtrhující tradiční způsob hospodaření v krajině	XX	X	+
4	Kontrast intenzivního a extenzivního obhospodařování zemědělských ploch při úpatí hory	XX	XX	+
5	Zdánlivě přírodně hodnotná scenerie tvořená zalesněnými porosty se skalními výchozy - v kontrastu s výrazně agrární krajinou	X	X	+
6	Vizuální vazba kulturní dominanty Řípu a dominant v rámci historického jádra Roudnice n. L.	XX	XXX	+
7	Přítomnost významných výhledových míst	X	X	+
8	Vizuální uplatnění krajinné osy Říp - Hazmburk	XX	XXX	+
9	Přítomnost kulturní dominanty rotundy Sv. Jiří na vrcholu hory a její uplatnění v pohledech z jihovýchodu	XX	XXX	+
10	Omezená urbanizace v rámci krajinné matrice – osídlení ve formě soliterních objektů při úpatí hory	X	X	+
11	Vizuální propojení s významnou krajinnou linií lipové aleje vedoucí od úpatí Řípu k obci Rovné p. Ř. a tvořící V - Z horizont (VKP)	XX	XXX	+

Vysvětlivky:**DLE PROJEVU:** + pozitivní / O neutrální / - negativní**DLE VÝZNAMU:** XXX zásadní / XX spouštějící / X doplňující**DLE CENNOSTI:** XXX jedinečný / XX význačný / X běžný

d.12 Souhrn potenciálně ovlivnitelných znaků krajinného rázu

V této kapitole jsou shrnuty znaky krajinného rázu identifikované v jednotlivých místech krajinného rázu, které mohou být ovlivněny realizací záměru (stavbou, změnou využití území). K jednotlivým krajinným prostorům je stručně charakterizován potenciální zásah do definovaných znaků krajinného rázu.

MKR 1 Podluský

Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky MKR 1 Podluský	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Částečně dochovaný znak archetypu staveb - např. tvar a materiálové řešení střechy	XX	X	+
Částečně dochovaný urbanistický typ - ulicovka	X	X	+
Setření typu sídelního útvaru propojením intravilánu s Roudnicí nad Labem	XXX	X	-
Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 1 Podluský	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Esteticky hodnotné panoramatické pohledy, ve kterých se uplatňují krajinné dominanty Říp, České středohoří a Hazmburk	XXX	XXX	+
Zřetelné propojení intravilánů Podlusk a Roudnice nad Labem	XXX	X	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný			

Přes značnou různorodost architektonického řešení staveb mohou některé architektonické prvky nebo výrazná hmotová disproporce představovat narušení současného výrazu zástavby. Umístěním výškově a hmotově výrazných staveb může dojít k zásahu do pohledových horizontů, popř. narušení poměrně homogenní výškové hladiny zástavby v pohledové ose S - J. Potenciální snížení míry dochovanosti historického urbanistického typu umístěním staveb.

MKR 3 Levý břeh Labe

Identifikované znaky přírodní charakteristiky MKR 3 Levý břeh Labe	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Dominance intenzivně zemědělsky využívaných ploch	XXX	X	-
Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky MKR 3 Levý břeh Labe	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Význam Řípu jako českého národního symbolu ovládající celý region „Podřipsko“	XXX	XXX	+
Absence zástavby v krajině	XXX	XX	+
Struktura zemědělské krajiny, tvořená rozsáhlými plochami scelených lánů	XXX	X	-
Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 3 Levý břeh Labe	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Otevřená scéna výše položených míst s přímou vizuální vazbou na krajinnou a kulturní dominantu Říp	XXX	XXX	+
Panorama Českého středohoří tvořícího vzdálený západní až severní horizont	X	XXX	+
Vizuální exponovanost krajinného prostoru v pohledové ose Říp - České středohoří, uplatnění v krajinných panoramatech	XX	X	+
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouštěcí / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný			

Plošné zastavění (budovy, zpevněné plochy, komunikace, parkovací plochy...apod.) může představovat významný zásah do orné půdy, resp. významné navýšení podílu urbanizovaných ploch v krajinné matrici. Umístěním výškově a hmotově výrazných staveb představuje potenciální negativní zásah do linie blízkého pohledového horizontu ze severu až severovýchodu, tj. z prostoru MKR Levý břeh Labe a vzdálenějších partií labské nivy. Při panoramatických pohledech ze západu může v extrémním případě dojít ke snížení projevu krajinné dominanty Řípu (v současnosti významné narušení výškovými stavbami - MKR Roudnice nad Labem).

MKR 4 Perucká tabule

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 4 Perucká tabule	Klasifikace identifikovaných znaků charakteristiky		
	Význam	Cennost	Projev
Charakteristické průhledy severním směrem, horizont tvořený siluetou Českého středohoří	XX	XX	+
Otevřenost reliéfu náhorních plochých hřbetů Perucké tabule	XXX	X	0
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouřující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný			

Potenciální narušení linie pohledového horizontu ze severu až severovýchodu, tj. z prostoru MKR Levý břeh Labe a vzdálenějších partií labské nivy. Potenciální zásah do esteticky hodnotného, vzdáleného horizontu tvořeného siluetou Českého středohoří při pohledech z jihu až jihovýchodu (MKR Perucká tabule).

MKR 5 Roudnice nad Labem

Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky MKR 6 Roudnice nad Labem	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Výrazné kulturní dominanty roudnického zámku, kostela Narození p. Marie s barokní zvonici	XXX	XXX	+
Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 6 Roudnice nad Labem	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Horizont tvořený linií zástavby při pohledech S - J pohledech	XX	XX	+
Uplatnění kulturních dominant města a jejich vizuální kontext s Řípem v jižních pohledech z prostoru labské nivy	XXX	XX	+
Narušení panoramatu města výškovými a hmotově výraznými stavbami	XXX	XX	-
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouřující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný			

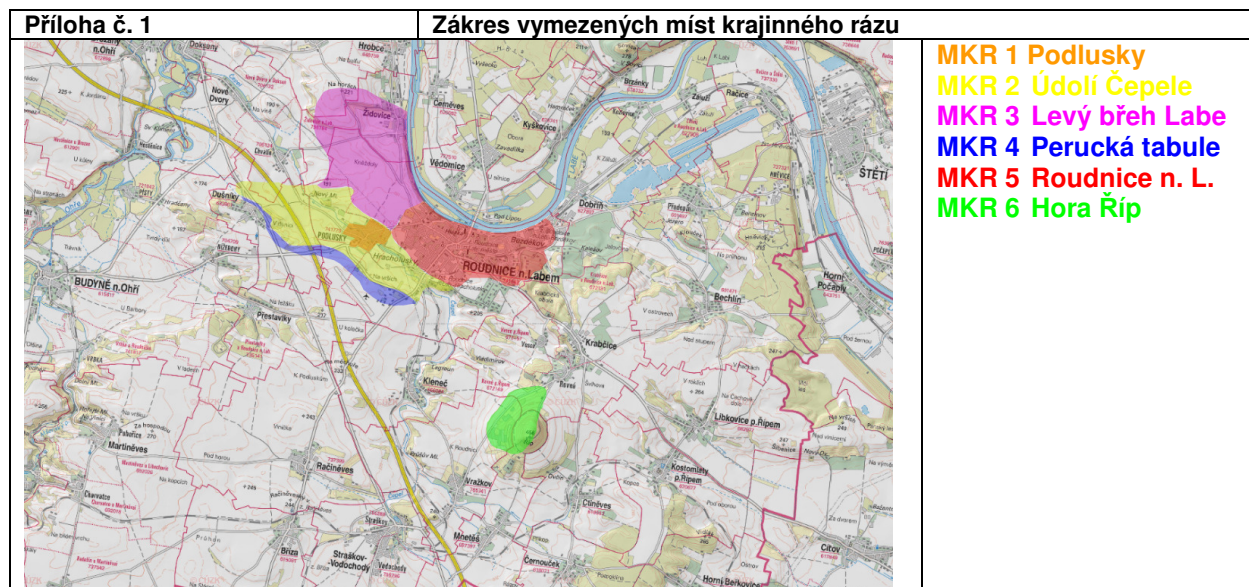
Nejvýznamnější potenciální zásah do znaků krajinného rázu spočívá v zesílení negativního projevu výškových a hmotově výrazných staveb (MKR Roudnice nad Labem), které snižují význam projevu kulturních dominant uplatňujících se v rámci MKR Roudnice nad Labem, popř. krajinné dominanty Řípu v krajinné scéně. V rámci hodnocení případného narušení projevu kulturních dominant je potřeba brát v úvahu nadmořskou výšku, tzn. velkou pohledovou exponovanost lokality vůči níže položeným objektům historického jádra města. Přes značnou různorodost architektonického řešení staveb mohou některé architektonické prvky nebo výrazná hmotová disproporce představovat narušení současného výrazu zástavby.

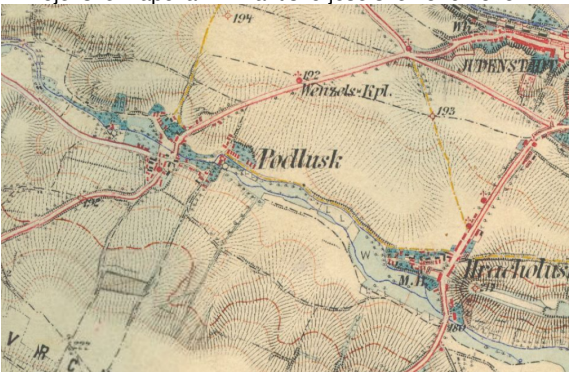

MKR 6 Hora Říp

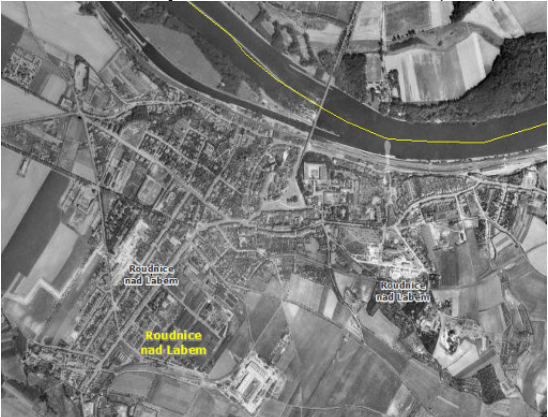

Identifikované znaky vizuální charakteristiky MKR 6 Hora Říp	Klasifikace identifikovaných znaků		
	Význam	Cennost	Projev
Charakteristické, jedinečné, panoramatické průhledy severním až severozápadním směrem do labské nivy, s horizontem dramaticky gradujícím do svahů Českého středohoří	XXX	XXX	+
Vizuální vazba kulturní dominanty Řípu a dominant v rámci historického jádra Roudnice n. L.	XX	XXX	+
Přítomnost významných výhledových míst	X	X	+
Vysvětlivky: DLE PROJEVU: + pozitivní / O neutrální / - negativní DLE VÝZNAMU: XXX zásadní / XX spouřující / X doplňující DLE CENNOSTI: XXX jedinečný / XX význačný / X běžný			

Potenciální zásah do znaků krajinného rázu spočívá ve zvýšení míry narušení měřítkové homogennosti zástavby, popř. projevu roudnických kulturních dominant v krajinné scéně v rámci severozápadních výhledů z prostoru hory Říp. Vzhledem k přítomnosti výškových staveb v pohledové ose s předmětnou lokalitou nelze předpokládat významný zásah do pohledového horizontu. Výškově nebo hmotově výrazný objekt může působit jako negativní vedlejší prostorový akcent v rámci krajinné osy Říp - Hazmburk.

d.13 Přílohy

Příloha č. 4	Podluský
<p>I. vojenské mapování – josefské 1764-1768 a 1780-1783</p> 	<p>II. vojenské mapování - Františkovo 1836-1852</p>
<p>III. vojenské mapování - Františko-josefské 1876-1878</p> 	<p>Struktura zástavby dle stabilního katastru (1840)</p>
<p>Struktura zástavby dle leteckého snímkování (1954)</p> 	<p>Aktuální struktura zástavby dle ortofoto</p>

Příloha č. 5	Grafika Roudnice nad Labem
<p>I. vojenské mapování – josefské 1764-1768 a 1780-1783</p> 	<p>Struktura zástavby dle stabilního katastru (1840)</p>
<p>Struktura zástavby dle leteckého snímkování (1954)</p> 	<p>Aktuální struktura zástavby dle ortofoto</p>

Příloha č. 6	Fotodokumentace
<p>Panoramatický pohled z Řípu severozápadním směrem</p> 	
<p>Stávající linie zástavby - pohled na lokalitu ze západu - v pozadí se uplatňuje krajinná dominanta Říp</p> 	<p>Pohled na lokalitu od silnice Budyně n. O. - Straškov - v pozadí linie výškové zástavby Roudnice n. L.</p>
<p>Historická zástavba</p> 	<p>Některé z částečně dochovaných znaků archetypu zástavby</p>

e. Návrh řešení

Po schválení možnosti využití územní studie pořizovatelem (Městský úřad Roudnice nad Labem) bude územní studie sloužit jako podklad pro rozhodování v území.

e.1 Návrh urbanistického řešení

Při zpracování územní studie byla prověřena možnost využití v rozsahu celého řešeného území (plochy Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1), tak jak bylo vydáno ve změnách č.3 a č.4 územního plánu Roudnice nad Labem. Při tomto prověření byly zohledněny zejména stávající terénní poměry, limity v území včetně návazností na širší vztahy a konkrétní požadavky na využití ploch stanovené územním plánem a zadáním územní studie.

Územní studie navrhuje detailní členění plochy bydlení v rodinných domech – městské a příměstské – B1 se zohledněním stávající dopravní a technické infrastruktury, na kterou navazuje. Územní studie navrhuje členění ploch na následující plochy pro funkce:

- stavební pozemky rodinných domů
- pozemky veřejných prostranství

Výše uvedené členění je navrženo z důvodu stanovení vnitřního uspořádání plochy s cílem stanovit konkrétní využití včetně odpovídajícího dopravního napojení.

S ohledem na zajištění návaznosti na stávající zástavbu se u pozemků č.1, č.2, č.4 a č.5 stanovuje zastavitelná část pozemku, v které lze umístit hlavní stavbu. Ve zbývajících částech pozemku

lze realizovat doprovodné stavby související se stavbou hlavní (garáže, altány, zahradní domky, bazény, atd.).

Přehled navržených pozemků, včetně jejich využití a omezení:

číslo pozemku	navržené využití	výměra pozemku	Omezení / podmínky využití
1	Stavební pozemek rodinného domu	1 206 m ²	• při využití je nutné respektovat podmínky stanovené územním plánem a podmínky stanovené touto studií (viz. níže).
2	Stavební pozemek rodinného domu	1 218 m ²	• při využití je nutné respektovat podmínky stanovené územním plánem a podmínky stanovené touto studií (viz. níže).
3	Stavební pozemek rodinného domu	1 229 m ²	• při využití je nutné respektovat podmínky stanovené územním plánem a podmínky stanovené touto studií (viz. níže).
4	Stavební pozemek rodinného domu	1 358 m ²	• při využití je nutné respektovat podmínky stanovené územním plánem a podmínky stanovené touto studií (viz. níže). • při využití plochy je nutné respektovat navržené řady k pozemku č.3
5	Stavební pozemek rodinného domu	4 329 m ²	• při využití je nutné respektovat podmínky stanovené územním plánem a podmínky stanovené touto studií (viz. níže). • při využití plochy je nutné respektovat stávající vodovodní řad, případně zajistit jeho přeložku. • při využití plochy je nutné respektovat navržené řady k pozemkům č.3 a č.4

Opatření k ochraně krajinného rázu včetně dalších podmínek využití navržených pozemků:

V návaznosti na definici znaků krajinného rázu, potenciálně ovlivnitelných záměrem, jsou navržena následující opatření - limity, vedoucí k jejich zachování, resp. k eliminaci jejich narušení či změny. Za předpokladu dodržení limitů pro řešenou lokalitu, je její využití z hlediska ochrany krajinného rázu pro území únosné.

Společná pro stavební pozemky č 1. - č.5. dle Návrhu řešení

- zastavěná plocha jednotlivých hlavních objektů nepřesáhne 200 m²
- maximální výška nejvyššího prvku jednotlivých umísťovaných objektů nepřesáhne 6,5 m od rostlého terénu
- půdorys staveb bude obdélníkový s poměrem stran přibližně 2:3. Stavební objekty ve tvaru písmene "L" jsou přípustné pouze za podmínky samostatného posouzení vlivu konkrétní stavby na krajinný ráz v rámci územního nebo stavebního řízení.
- k nátěrům fasád budou použity nekontrastní barvy. Přípustné jsou světlé odstíny barev (žlutá, okrová, šedá, hnědá, zelená)
- hlavní obytné objekty budou omítnuté. Vyloučeny jsou roubené a srubové stavby
- v rámci architektonického řešení nebudou použity výrazné architektonické prvky s tvarem kuželosečky - např. kruhová okna, kupole ...apod.
- oplocení maximální výše 2 m bude realizováno tak, aby byl zajištěn odpovídající výjezd a vjezd na jednotlivé stavební pozemky. Oplocení do uličního prostoru bude průhledné nebo poloprůhledné.

Specifická pro stavební pozemky č.1. a č.2. dle Návrhu řešení

- tvar střechy jednotlivých umísťovaných objektů bude sedlový s krytinou z pálených tašek v cihlové barvě
- umístění hlavních, obytných objektů při severní hraně pozemků
- orientace hlavních, obytných objektů podélnou osou paralelně s uliční čarou

Specifická pro stavební pozemek č.3. dle Návrhu řešení

- tvar střechy jednotlivých umísťovaných objektů bude sedlový s krytinou z pálených tašek v cihlové barvě nebo plochý. Vyloučeny jsou pultové střechy a jejich kombinace
- umístění hlavního obytného objektu při jižní hraně pozemku
- orientace hlavních, obytných objektů podélnou osou kolmo k uliční čáře

Specifická pro stavební pozemky č.4. a č.5. dle Návrhu řešení

- tvar střechy jednotlivých umísťovaných objektů bude sedlový s krytinou z pálených tašek v cihlové barvě nebo plochý. Vyloučeny jsou pultové střechy a jejich kombinace
- umístění hlavních, obytných objektů při jižní hraně pozemků (s respektováním tras navržených sítí k pozemkům č.3 a č.4)
- orientace hlavních, obytných objektů podélnou osou ve směru ZSZ - VJV
- případné další budoucí dělení pozemků je přípustné pouze ve směru sever - jih.

e.2 Návrh dopravního řešení

Územní studie respektuje stávající komunikaci vedoucí přes řešené území, která je navržena k rozšíření na šíři 8m veřejného prostranství. Na západním okraji řešeného území je navrženo úvratové obratiště. Z této komunikace budou dopravně obslouženy navržené stavební pozemky č.1 a č.2.

Pro dopravní obsluhu pozemků č.3 a č.4 je navrženo rozšíření stávajícího veřejného prostranství v šíři 6m.

Stavební pozemek č.6 bude dopravně obsloužen ze stávající komunikace vedoucí po východním okraji plochy.

Vzhledem k tomu, že je územní studie zpracována na podkladu katastrální mapy, je možné se od navrženého dopravního řešení odchýlit. Nutné je ovšem zachování navržené koncepce dopravní obsluhy řešeného území.

e.3 Návrh technické infrastruktury

Zásobování vodou

Územní studie navrhuje zásobování stavebních pozemků z veřejného vodovodního systému v Podluskách s možností realizace individuálního zásobování vodou. Důvodem tohoto alternativního řešení je aktuální stav vodovodní sítě v místní části Podlusk, kdy je kapacita vodovodního systému prakticky vyčerpána. Při následných řízeních k jednotlivým stavebním objektům je nutné ověřit u provozovatele aktuální kapacitu vodovodní soustavy a možnost napojení na vodovodní řad.

Navržené pozemky č.1 a č.2 budou zásobovány z prodloužení stávajícího vodního řadu vedoucího v komunikaci ke které přiléhají. Dle dostupných informací je tento vodovod vybudovaný, ale není obsažen v aktuálních ÚAP ORP Roudnice nad Labem. Do územní studie byl stávající vodovod zakreslen na podkladu projektové dokumentace k sousedící realizované obytné zástavbě.

Navržené pozemky č.3 - č.5 budou zásobovány novým vodovodním řadem vedeným v trase stávající komunikace po východním okraji plochy a dále přes pozemky č.4 a č.5. Navržené pozemky č.3 a č.4 lze v případě zajištění odpovídající kapacity zásobovat vodou i z prodloužení stávajícího řadu navrženého po severním okraji pozemků č.1 a č.2.

S ohledem na skutečnost, že pro zpracování této studie nebylo podkladem geodetické zaměření, je možné se od navržené trasy vodovodních řadů odchýlit.

Stávající vodovodní řad vedoucí dle ÚAP ORP Roudnice nad Labem přes východní okraj pozemku č.5 je možné v případě potřeby přeložit. Konkrétní trasu přeložky územní studie nenavrhuje a lze ji řešit v souladu s podmínkami využití území stanovenými územním plánem.

Likvidace odpadních vod

Územní studie navrhuje odvádění odpadních vod z navržených stavebních pozemků do stávajícího kanalizačního systému v Podluskách.

Navržené pozemky č.1 a č.2 budou napojeny na stávající kanalizační řad vedoucí v komunikaci ke které přiléhají.

Navržené pozemky č. 3 - č.5 budou odkanalizovány novým řadem vedeným v trase stávající komunikace po východním okraji plochy a dále přes pozemky č.4 a č.5. Navržené pozemky č.3 a č.4 lze v případě zajištění odpovídající kapacity odkanalizovat i ze stávajícího řadu vedoucího po severním okraji pozemků č.1 a č.2.

S ohledem na skutečnost, že pro zpracování této studie nebylo podkladem geodetické zaměření, je možné se od navržené trasy kanalizačního řadu odchýlit.

Zásobování plynem

Územní studie navrhuje zásobování nově navržených stavebních pozemků plynem jako zdroje pro vytápění, ohřev teplé užitkové vody a vaření v Podluskách.

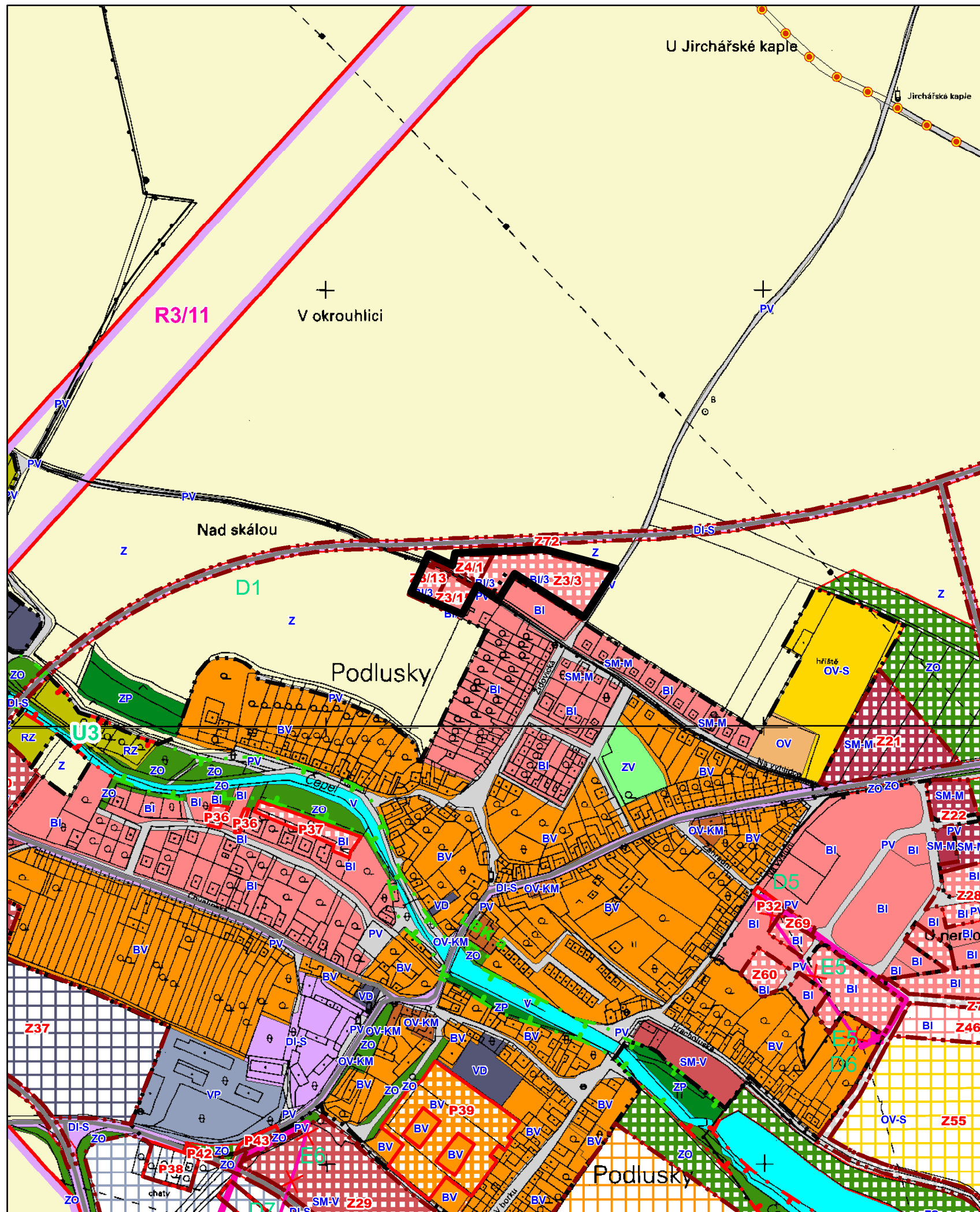
Navržené pozemky č.1 a č.2 budou zásobovány z prodloužení stávajícího plynovodního řadu vedoucího v komunikaci ke které přiléhají.

Navržené pozemky č.3 - č.5 budou zásobovány plynem novým plynovodním řadem vedeným v trase stávající komunikace po východním okraji plochy a dále přes pozemky č.4 a č.5. Navržené pozemky č.3 a č.4 lze v případě zajištění odpovídající kapacity zásobovat plynem i z prodloužení stávajícího řadu navrženého po severním okraji pozemků č.1 a č.2.

S ohledem na skutečnost, že pro zpracování této studie nebylo podkladem geodetické zaměření, je možné se od navržené trasy plynovodních řadů odchýlit.

Zásobování elektrickou energií

Navržené pozemky budou zasíťovány distribučním kabelovým vedením nízkého napětí napojením na stávající rozvody v Podluskách. Investorem a zřizovatelem sítě bude podle zákona jejich provozovatel (ČEZ Distribuce a.s.).

stav návrh
Hranice řešeného území

Odpovědný projektant:
Ing. Petr Laube
Autorizovaný architekt pro obor územní plánování
ČKA 03 889
28. října 909, 277 11 Neratovice

Autorský kolektiv:
Ing. Petr Laube,
Ing. Michal Kopřiva

Pořizovatel:
Městský úřad Roudnice nad Labem
stavební úřad, odd. úřad územního plánování
Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice n/L

Objednatel:
Město Roudnice nad Labem
Karlovo náměstí 21
413 01 Roudnice nad Labem

Název akce:

Územní studie ploch Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1 v Roudnici nad Labem

Etapa:

Název výkresu:
Širší vztahy

Formát:

A3

Datum:

06 / 2017

Měřítko:

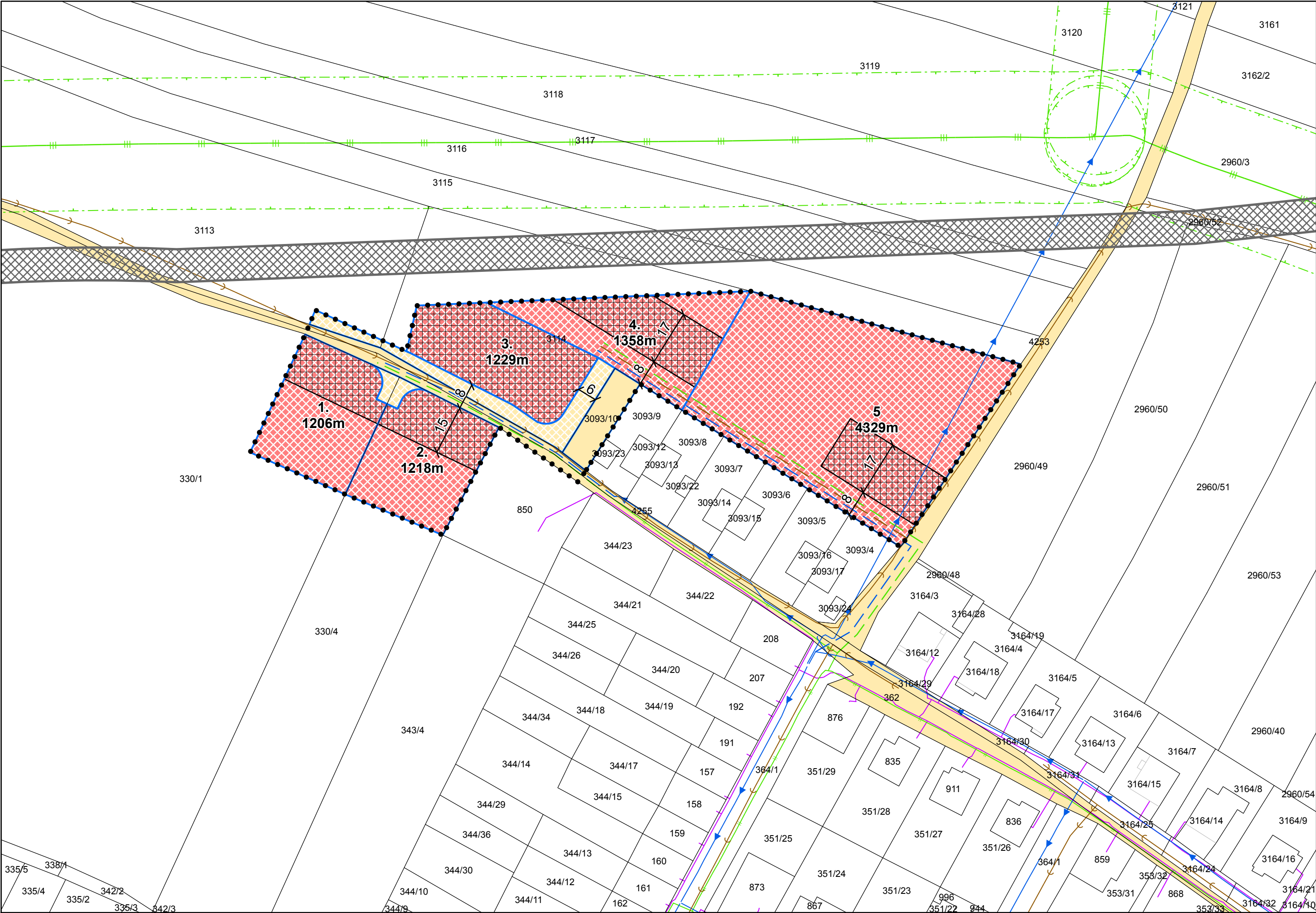
1 : 5 000

Číslo paré:

Číslo výkresu:

1

stav		návrh	
	Hranice řešeného území		Kanalizační řad
	Hranice navržených pozemků		Vodovodní řad
	Stavební pozemky rodinných domů		Plynovod VTL pod 40 barů
	Zastavitelná část pozemku hlavní stavbou		Plynovod STL
	Pozemky veřejných prostranství		Bezpečnostní pásmo plynovodu
	Koridor přeložky silnice II/246		Telekomunikační kabel

Celé řešené území leží v ochranném pásmu Národní kulturní památky Říp a ve vnějším ochranném pásmu letiště Roudnice nad Labem

Odpovědný projektant:
Ing. Petr Laube
Autorizovaný architekt pro obor územní plánování
ČKA 03 889
28. října 909, 277 11 Neratovice

Autorský kolektiv:
Ing. Petr Laube,
Ing. Michal Kopřiva

Pořizovatel:
Městský úřad Roudnice nad Labem
stavební úřad, odd. úřad územního plánování
Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice n/L

Objednatel:
Město Roudnice nad Labem
Karlovo náměstí 21
413 01 Roudnice nad Labem

Název akce:

**Územní studie ploch
Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1
v Roudnici nad Labem**

Etapa:

Název výkresu:
Návrh řešení

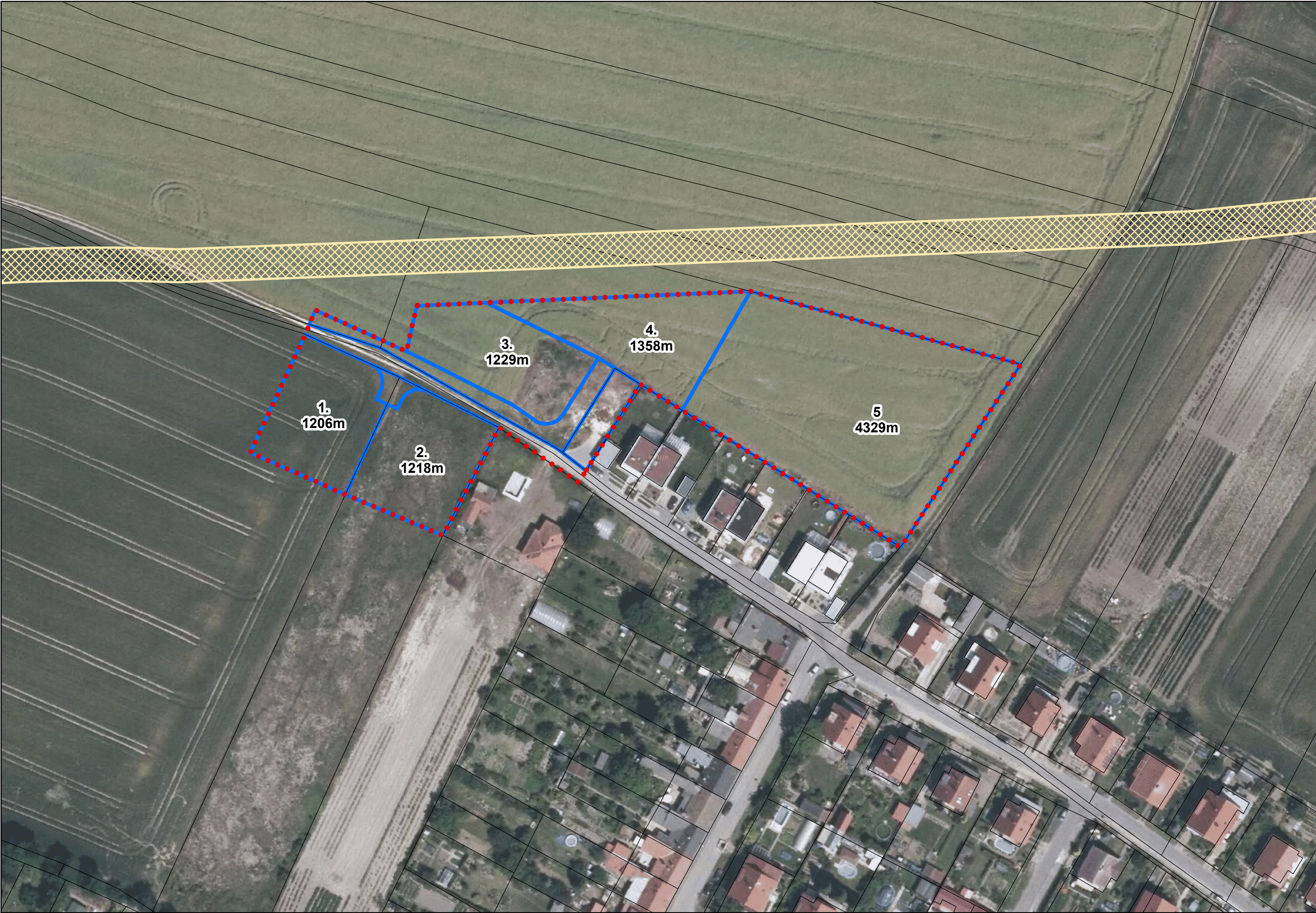
Formát:
3xA4

Datum:
06 / 2017

Měřítko:
1 : 1 000

Číslo paré:

Číslo výkresu:
2

stav

návrh

Hranice řešeného území

Hranice navržených pozemků

Koridor přeložky silnice II/246

Odpovědný projektant:
Ing. Petr Laube
Autorizovaný architekt pro obor územní plánování
ČKA 03 889
28. října 909, 277 11 Neratovice

Autorský kolektiv:
Ing. Petr Laube,
Ing. Michal Kopřiva

Pořizovatel:
Městský úřad Roudnice nad Labem
stavební úřad, odd. úřad územního plánování
Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice n/L

Objednatel:
Město Roudnice nad Labem
Karlovo náměstí 21
413 01 Roudnice nad Labem

Název akce:
**Územní studie ploch
Z3/3, Z3/13, Z3/15 a Z4/1
v Roudnici nad Labem**

Etapa:

Název výkresu:
Návrh řešení

Formát:
3xA4
Datum:
06 / 2017
Měřítko:
1 : 1 000
Číslo paré:

Číslo výkresu:
3

